

BAN LIÊN LẠC TRUYỀN THỐNG TRƯỜNG SƠN
ĐƯỜNG HỒ CHÍ MINH THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Âm vang Trường Sơn

tập 2

- Thơ -

nhiều tác giả

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Trường Sơn liền Nam Bắc
Nối dài bao nhịp cầu
Sắc mai đào nở rộ
Ôn nghĩa Đảng tình sâu.

Đi giữa mùa xuân mới
Xe phủ đầy ngụy trang
Nặng tình Nam nghĩa Bắc
Nhiều thêm những chuyến hàng.

Lá xanh cài hoa nắng
Thuyền xuôi trong ráng hồng
Mở thêm đường vận tải
Thuyền lên đường lập công.

Nhịp cầu soi bóng nước
Xanh mãi dòng Pô Cô
Pháo vươn nòng cảnh giác
Giữ yên trời tự do.

Đón xuân bên dòng Pô Cô
HOÀNG ANH VŨ

Nhiều tác giả

BAN LIÊN LẠC TRUYỀN THỐNG TRƯỜNG SƠN
ĐƯỜNG HỒ CHÍ MINH THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Âm vang Trường Sơn *(Thơ)*

Tập 2

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Phó Giám đốc - Phó Tổng Biên tập

TRẦN ĐÌNH BA

Biên tập: **Trần Thị Ly**

Trình bày: **Mạnh Hải**

Thiết kế bìa: **Linh Vũ**

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

62 Nguyễn Thị Minh Khai, Quận 1, TP. Hồ Chí Minh

ĐT: (028) 38 225 340 - 38 296 764 - 38 247 225 - Fax: (028) 38 222 726

Email: tonghop@nxbhcm.com.vn - Website: www.nxbhcm.com.vn - Ebook: www.sachweb.vn

XNĐKXB số: 2243-2024/CXBIPH/01-117/THTPHCM

QĐXB số: 68/QĐ-THTPHCM-EBOOK2024 ngày 02/7/2024

ISBN: 978-604-483-554-9. Lưu chiều năm 2024

ISBN: 978-604-483-554-9

9 786044 835549

BAN LIÊN LẠC TRUYỀN THỐNG TRƯỜNG SƠN
ĐƯỜNG HỒ CHÍ MINH THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

Âm vang Trường Sơn

tập 2

- Thơ -

nhiều tác giả

NHÀ XUẤT BẢN TỔNG HỢP THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH

CHỈ ĐẠO NỘI DUNG

Thiếu tướng PHAN KHẮC HY
Nguyên Phó Tư lệnh Bộ Tư lệnh Trường Sơn,
Trưởng Ban Liên lạc truyền thống Trường Sơn
đường Hồ Chí Minh Thành phố Hồ Chí Minh,
Thường trực Ban Liên lạc truyền thống Trường Sơn
đường Hồ Chí Minh Thành phố Hồ Chí Minh

BAN BIÊN TẬP

Thượng tá NGUYỄN VĂN DỰ (*Chủ biên*)
Nhà thơ, Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương Hội Văn học
nghệ thuật Trường Sơn đường Hồ Chí Minh Việt Nam,
Phó Ban Liên lạc truyền thống Trường Sơn
Thành phố Hồ Chí Minh

CÁC THÀNH VIÊN BAN BIÊN TẬP

Đại tá ĐINH CÔNG TY
Nhà văn VÕ KIM CƯỜNG
Nhà thơ PHẠM CAO PHONG

Chủ tịch Hồ Chí Minh với bộ đội Trường Sơn. (Ảnh tư liệu)

Đại tướng Võ Nguyên Giáp thăm một đơn vị nữ công binh chốt trên trọng điểm Phu La Nhích của Trường Sơn, Xuân 1973. (Ảnh tư liệu)

Lời nói đầu

Thơ, ca hò, vè... trong thời kỳ chiến tranh là niềm đam mê của bộ đội ta nói chung và bộ đội Trường Sơn nói riêng. Trong điều kiện chiến trường cực kỳ khó khăn, gian khổ ác liệt và thiếu thốn mọi thứ, đặc biệt là thiếu thốn các sản phẩm về văn hóa, tinh thần, những người có mặt trên Trường Sơn ngày ấy đã sáng tác thơ, ca, hò, vè để ghi lại một cách chân thực cuộc sống chiến đấu hào hùng oanh liệt, sự hy sinh cao cả của Bộ đội, của Thanh niên xung phong và nhân dân trên các tuyến đường, với quyết tâm “Xẻ dọc Trường Sơn đi cứu nước”; “Tất cả để đánh thắng giặc Mỹ xâm lược”; “Không có gì quý hơn độc lập tự do”, v.v...

Bên cạnh những tác phẩm để đời, “đi cùng năm tháng” của các nhà văn, nhà thơ, nhạc sĩ, ca sĩ chuyên nghiệp, còn có một bộ phận thơ ca của những người lính, tuy giá trị nghệ thuật chưa cao, nhưng giá trị hiện thực, giá trị về nhân văn thì sâu sắc. Cả lực lượng mở đường, chiến đấu bảo vệ đường, hành quân đi chiến đấu qua con đường Trường Sơn; từ những vị tướng đến

những người lính bình thường đều yêu thích sáng tác, ngâm thơ và đọc thơ. Họ sáng tác không vì mục đích nào khác, chủ yếu là để động viên nhau giữ vững ý chí chiến đấu, vượt qua khó khăn thử thách, lạc quan yêu đời, quyết tâm chiến thắng giặc Mỹ xâm lược. Tuy nhiên do nhiều hoàn cảnh khác nhau nên có những bài thơ dù trải qua năm tháng, được cán bộ chiến sĩ của đơn vị yêu thích nhưng vẫn chưa có điều kiện để ra mắt công chúng rộng rãi.

Thơ ca của chiến sĩ Trường Sơn cho ta thấy: càng khó khăn gian khổ, ác liệt, người lính Trường Sơn càng lạc quan, yêu đời, yêu thiên nhiên đất nước, yêu cuộc sống, biết trân trọng những người dám xả thân hy sinh vì độc lập dân tộc và thống nhất Tổ quốc. Đó là sức mạnh tinh thần vô giá, đã góp phần làm nên chiến thắng, góp phần làm nên một Trường Sơn huyền thoại.

Sau khi đã hoàn thành việc xuất bản tập thơ *Âm vang Trường Sơn* vào năm 2010, được hội viên và bạn đọc đón nhận nhiệt tình và đánh giá cao, trong kế hoạch chuẩn bị kỷ niệm 60 năm ngày mở đường Trường Sơn và truyền thống bộ đội Trường Sơn được tiến hành vào dịp 19/5/2019, Ban Liên lạc truyền thống Trường Sơn đường Hồ Chí Minh Thành phố Hồ Chí Minh đã quyết định phát động hội viên thu gom, sáng tác, gửi bài cho tập thơ ý nghĩa này.

Ban Liên lạc truyền thống Trường Sơn đường Hồ Chí Minh đã giao cho Thượng tá Nguyễn Văn Dụ - Phó Ban Liên lạc của thành phố, Ủy viên Ban Chấp hành Hội Văn học nghệ thuật Trường Sơn Việt Nam là nhà thơ, là người có nhiều hiểu biết về Trường Sơn làm chủ biên, tập hợp những tác phẩm của hội viên để ra mắt bạn đọc tập thơ *Âm vang Trường Sơn* thứ 2. Đây là món quà kỷ niệm quý có ý nghĩa nhân văn sâu sắc của các Cựu chiến binh Trường Sơn và bạn đọc quan tâm đến Trường Sơn, nhân dịp kỷ niệm 60 năm ngày mở đường Trường Sơn và truyền thống bộ đội Trường Sơn (19/5/1959 - 19/5/2019).

Ban biên tập là những người không làm sách chuyên nghiệp, thời gian ngắn nên chắc chắn tập thơ còn nhiều thiếu sót, rất mong các đồng chí lãnh đạo, các nhà chuyên môn, hội viên và bạn đọc gần xa đóng góp ý kiến để ban liên lạc truyền thống Trường Sơn ngày càng có những tác phẩm hoàn chỉnh hơn.

**T/M BAN LLTT TRƯỜNG SƠN
ĐƯỜNG HỒ CHÍ MINH
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH**

**Trưởng Ban
THIẾU TƯỚNG PHAN KHẮC HY
Nguyên Phó Tư lệnh Bộ Tư lệnh Trường Sơn**

Nghĩa tình ba nước Đông Dương

HOÀNG ANH VŨ^(*)

*Chung dải Trường Sơn, ấm tình ba nước
Dòng Mê Kông tưới mát ba miền
Ba cổ, ba gông nặng gấn thế kỷ
Cùng đứng lên chặt xích, phá xiềng.*

*Đất triệu voi những bóng dừa xanh tốt
Dân Biển Hồ vui mùa cá đầy khoang
Lúa trĩu vàng trên cánh đồng Nam Bộ
Ba nước cùng chung thế trận vững vàng.*

(*) Đại tá, nguyên Sư đoàn trưởng Sư đoàn 470 Bộ Tư lệnh Trường Sơn.

*Đuổi đế quốc, lũ tham tàn gian ác
Ta cùng nhau xây dựng lại đàng hoàng
Đế Viêng Chăn - Phnôm Pênh - Hà Nội
Cùng bên nhau chung tiếng hát ca vang.*

*Đế Angkor mãi ngàn năm cổ kính
Thế Phu Luông sừng sững uy nghi
Rồng Thăng Long vươn mình vững chãi
Năm tay nhau, thẳng bước tiến ta đi.*

Vẫn nằm nôi mẹ

HOÀNG ANH VŨ

*Đêm Trường Sơn con những nằm mơ
Nôi đung đưa, tiếng ầu ơ của mẹ
Câu hát mẹ ru con hồi tã bẻ
Vẫn vọng theo năm tháng cuộc đời.*

*Hạt gạo hiếm, sữa không lên bầu vú
Con khóc ròng, nước mắt mẹ rơi
Thìa cháo loãng mẹ dỗ cho con ngủ
Mẹ thương con khổ từ buổi chào đời.*

*Con vẫn sống trong vòng tay của mẹ
Bao yêu thương như biển rộng sông dài
Tiếng ầu ơ cho con nhiều hiểu biết
Những ngày qua, cả ước vọng ngày mai.*

*Con lớn khôn rồi mẹ không còn nữa!
Nay đủ đầy đâu tìm được mẹ xưa
Nơi côi vĩnh hằng mẹ đâu có biết?
Con mơ thấy mẹ cười bên vông đung đưa.*

*Là lính Cụ Hồ con đi cứu nước
Vông cột vào cây, ngủ giữa rừng già
Đêm Trường Sơn trong chiếc nôi Tổ quốc
Trong giấc mơ vẫn nôi mẹ ngày xưa.*

Giao thừa trên Ngã ba Biên giới

HOÀNG ANH VŨ

*Đêm giao thừa nơi Ngã ba Biên giới
Bánh xe lăn theo biên độ cung đường
Duyên giao hội của hành trình trái đất
Bình trạm và xe nô nức khẩn trương.*

*Giờ lịch sử giữa rừng khuya chờ đợi
Nghe sương rơi và cây lá thì thầm
Trai Phù Đồng trên Trường Sơn thấy hội
Những đoàn xe loang loáng ánh đèn gầm.*

*Mọi hành tinh xoay theo vòng vũ trụ
Xe ta đi trong quỹ đạo Bắc Nam
Tuy bận rộn với ngày qua, tháng hết
Vội vã lên đường không kịp đón xuân sang.*

*Ôi hạnh phúc đón chào xuân đất nước
Nhằm Cơ - Lêng xe thẳng hướng vượt lên
Bên núi bên sông nơi Ngã ba Biên giới
Trên Trường Sơn ta đón Tết cả ba miền...*

Xuân 1972

Đón xuân bên dòng Pô Kô

HOÀNG ANH VŨ

*Trường Sơn liễn Nam Bắc
Nối dài bao nhịp cầu
Sắc mai đào nở rộ
Ôn nghĩa Đảng tình sâu.*

*Đi giữa mùa xuân mới
Xe phủ đầy ngụy trang
Nặng tình Nam nghĩa Bắc
Nhiều thêm những chuyến hàng.*

*Lá xanh cài hoa nắng
Thuyền xuôi trong ráng hồng
Mở thêm đường vận tải
Thuyền lên đường lập công.*

*Nhịp cầu soi bóng nước
Xanh mãi dòng Pô Kô
Pháo vươn nòng cảnh giác
Giữ yên trời tự do.*

Khóc anh Lữ

HOÀNG ANH VŨ

*Trăng tròn bỗng khuyết
Biển động sóng lừng
Cái rủi cái may
Nào ai biết được!*

*Anh Lữ ơi! Nghi Lộc vốn quê
Đất Nghệ An vốn nòi “Xô Viết”
Nông dân đã bao đời tha thiết
Cách mạng về, hạt thóc về theo.*

*Nghĩa nặng ơn sâu, tình nghĩa trước sau
Nợ núi sông còn đó
Cánh chim bằng đón ngày lộng gió
Nhắm trời Nam thẳng hướng bay đi.*

Vợ xin nhận đảm bễ gia sự
Tình hậu phương tiền tuyến vẹn tròn
Cái cuốc, con dao mở đường Trường Sơn
Mạch máu giao thông về Nam chiến đấu.

129 đường đầu cầu biên giới
D25 nổi tiếng anh hùng
D245, trung đoàn xe vận tải
Chung lưng đấu cật, gian khổ chia cùng.

Binh trạm một đến ba hai
Ta cùng chung tuyến lửa
Qua xóm Péng, Văng Mu
Gắn nhau cho lòng thêm cởi mở.

*Tưởng tình cũ nghĩa xưa
Chiến đấu bên nhau đến ngày thống nhất
Đâu ngờ phút rủi ro ập đến
Hận chia ly kẻ mất người còn.*

*Trời căm! Đất giận!
Tội giặc Mỹ chất thêm càng nặng
Cuộc chiến đấu còn phải trường kỳ
Anh trước tôi sau, có thể cùng ra đi.*

*Để lại cháu con chúng ta làm tiếp
Bên đường Hồ Chí Minh hôm nay
Chúng tôi tiễn anh không là tiễn biệt
Người ra đi vẫn hẹn có những ngày!...*

Đường và xe

HOÀNG ANH VŨ

*Chiều vàng nắng quái Bô Phiên
Ngẩn ngơ mây trắng dọc miến giang ngang
Pháo quay nòng hỏi gió sang:
“Đường ta đã đón xe - hàng vào chưa?”*

*Trăng tròn sau khóm lau thưa:
“Trăng lên, xe cũng vào vừa tới đây”
Thương xe trắng thức đêm nay
Giúp xe “khép kín” chuyến này mới thôi.*

*Nắng mưa là việc của trời
Thông xe là việc của tôi với đường
Trường Sơn nếm trải gió sương
Công binh chịu cực cho đường xe thông.*

Nhớ Trường Sơn

HOÀNG NGỌC GIAO^(*)

*Giữa rừng cây mọc xanh rì
Một dòng nước chảy lia thia chân đèo
Nhịp cầu ai bắc cheo leo
Như hình chiến sĩ sớm chiều hành quân.*

*Trường Sơn nâng cánh ta bay
Non cao, nước biếc, xanh cây một vùng
Thang mây, vách đá, điệp trùng
Phải chăng luyện bước anh hùng là đây.*

*Xuân Mậu Thân vào mùa chiến dịch
Phút giao thừa “hịch Bác” tiến quân
Khắp miền Nam đón giờ xung trận
Hợp đồng bằng tiến pháo khai xuân.*

*Giáp Dần vẫy gọi Trường Sơn
Trời cao vời vợi, sao in bóng rừng
Râm ran tiếng nổ khắp vùng
Pháo tay chiến sĩ mừng công xuân này.*

(*) Nguyên Tham mưu trưởng Sư đoàn 37, Bộ Tư lệnh Trường Sơn.

Mở cung đường mới

HOÀNG NGỌC GIAO

Đường vào trong ấy còn xa
Ai về Cam Bốt cho ta đi cùng
Đường đi trăm ngả lạc chùng
Bước đi tuổi lũ, bước dừng giặc ngăn.

Đường xuôi dòng nước Xê Kông
Đường sang Bắc Xế, đường thông Hạ Lào
Dừng chân bến Bạc đêm nào
Nhìn sao Bắc Đẩu tìm vào phương Nam.

Dừng chân thoát đã ba rằm
Nhịp cầu Tây Bạc qua sông nối dài
Vững lòng bền bỉ sức trai
Không cơm, sẵn độn ngô khoai măng rừng.

Bàn tay chai, áo sờn lưng
Chín mươi ngày ấy vất cùng sức ta
Nối thông trăm dặm rừng già
Đường mang tên Bác mở ra càng dài.

Tây Bạc, 12/1970

Sáu mươi năm còn mãi tự hào

LÊ HOÀNG^(*)

*Lệnh cấp trên phải hành quân gấp
Diệt đồn Tà Khống và sân bay Sê Pôn
Bao hiểm nguy nhưng dạ chẳng sờn
Súng đạn mang theo, hai vai nặng trĩu.*

*Những dốc núi cao, đường đèo nhỏ xíu
Mùa mưa lầy lội, muỗi vắt Trường Sơn
Thiếu thuốc men, thiếu cả cơm ăn
Món chủ đạo là măng rừng, khoai vạc.*

*Cả đơn vị với tấm lòng yêu nước
Hữu nghị, thủy chung cùng các bộ tộc Lào
Mặc cho đói khổ, gian lao
Vẫn đánh địch mà đi - mở đường mà tiến!*

*Hành lang phía Tây không còn đồn địch chiếm
Trung đoàn vui vì được góp sức mình
Giải phóng miền Nam - thống nhất hòa bình
Ta mãi tự hào cùng Trường Sơn - ngày ấy.*

(*) Đại tá, nguyên Chủ nhiệm hậu cần Trung đoàn 101A Sư đoàn 325A.

Tham gia mở đường Tây Trường Sơn

LÊ HOÀNG

*Nhiệm vụ của trung đoàn chúng tôi,
Sang Lào để diệt đồn Tà Khống,
Giải phóng Sê Pôn và đường Chín (9),
Tham gia mở đường Tây Trường Sơn...*

*Trên đường hành quân,
Vượt đèo một không không một. (1001)
Con đường độc đạo,
Đèo dốc cheo leo,
Mưa dầm lấy lội
Đường trơn như đổ mỡ.*

*Chiến sĩ ta vừa đi vừa thở,
Mặc sên vắt, muỗi mòng tấn công.
Vừa khát nước, vừa đói cơm,
Đội ngũ hành quân kéo dài, xộc xệch...*

*Không có con suối nào để lấy nước,
Đành phải tìm nước trên cây rừng,
Và nhai lá cho để cầm hơi.*

*Qua ngày thứ hai qua dốc “cửa nhà trời”!...
Vượt biên giới Lào - Việt,
Quân đi suốt đêm để kịp đến nơi tập kết.
Mất hai ngày nghiên cứu sân bay Sê Pôn.
Toàn đơn vị vượt sông Sê Băng Hiêng,
Chờ đến nửa đêm
Nổ súng tấn công sân bay và đồn Tà Khố!*

*Sáng hôm sau vẫn chưa dứt điểm,
Đơn vị trụ lại tiếp tục tấn công.
Quá nửa đêm ta hạ được đồn,
Giải phóng đường Chín (9) đúng thời gian quy định!...*

*Tiếp tục nhiệm vụ quốc tế của người lính,
Chiến sĩ Lào - Việt cùng chung chiến hào.
Đánh địch từ Bản Đông đến Hướng Lập
Cho các đơn vị mở đường Trường Sơn,
Xuống Hạ Lào mở rộng hành lang...*

Mùa mưa trên đất bạn
Tiếp tế gặp khó khăn.
Lương thực của trung đoàn
Đã cạn kiệt!
Thời tiết xấu kéo dài
Bộ đội ta phải ăn măng, khoai vạc thay cơm,
Để tiếp tục chiến đấu và tiến lên...

Đã qua rồi sáu mươi năm!
Giờ gặp lại nhau người mất, kẻ còn,
Không quên chiến trường nước Lào
Những tháng năm đầy gian nan thử thách!
Nhưng vinh quang và kiên cường khí phách!

Góp phần mở đường Tây Trường Sơn
Cho ngày miền Nam giải phóng
Xây đắp mối tình son sắt thủy chung
Của hai nước Việt - Lào muôn đời bền chặt!...

Mở đường thắng lợi

LÊ HOÀNG

*Cách xa mấy chục năm rồi
Hôm nay nhớ lại một thời đã qua
Trung đoàn một lẻ một (101) năm xưa
Cùng dân cả nước trong mùa lập công.*

*Lấy lưng chiến thắng Điện Biên
“Nên vành hoa đỏ, nên thiên sử vàng”
Đang còn nửa nước miền Nam,
Gót giầy Mỹ ngụy hung tàn xâm lăng.*

*Đường Trường Sơn chưa khai thông,
Phải mau giải phóng nối sang nước Lào
Trung đoàn lại phải gian lao
Hành quân thần tốc vượt đèo suối sâu.*

*Thiếu từng cơm nắm, cọng rau,
Bi đông nước uống thay nhau cạn rồi
Thương anh đạn găm trong người
Vẫn cùng đồng đội về nơi diệt thù.*

*Hạ đồn Tà Khổng tháng Tư (1961)
Mở đường thắng lợi ngay từ tháng Năm
Đường thêm nhiều ngã khai thông
Đi qua huyện lỵ Sê Pôn nước Lào.*

*Thêm đường chiến sĩ đồng bào
Cho xe thêm tuyến tiến vào miền Nam
Làm nên đại thắng mùa xuân,
Việt Nam thống nhất Bắc Nam một nhà*

*Ta mừng, bạn cũng mừng ta
“Tình sâu hơn nước Hồng Hà Cửu Long”.*

Niềm vui “lính xế” Trường Sơn

ĐINH CÔNG TY(*)

*Ngày ấy những lái xe trên Trường Sơn
Mắt thâm quầng bởi nhiều đêm không ngủ
Sốt rét rừng, mặt phùng phùng da đỏ
Mái tóc vàng hoe do bám bụi đường.*

*Bao đồng đội hy sinh trên tuyến đường
Thương các anh xe vượt cung, tăng chuyển
Mỗi kho đầy, những tấn hàng chuyển đến
Thêm chiến công để thắng lợi thêm gần.*

(*) Đại tá, nguyên Chính ủy Trung đoàn xe vận tải 11 Sư đoàn 470 Bộ Tư lệnh Trường Sơn.

*Những chiến dịch - khi được lệnh lên đường
Mặc bom đạn - mát chân ga lướt tới
Phía trước ta chiến trường đang đợi
Đôi mắt căng, qua trọng điểm, vượt ngấm.*

*Đêm giao thừa khi cả nước vào Xuân
Lính xế Trường Sơn lấm lem dầu mỡ
Ngày Tổng tiến công quyết không để lỡ
Cuộc ra quân của đơn vị tướng bưng.*

*Vui nhất ngày được “công lính” trên lưng
Chở cả quân đoàn tấn công thần tốc
Niềm vui lớn, khi nước nhà thống nhất
Có công đầu - những “lính xế” Trường Sơn.*

Tôi lái xe ba cầu!

ĐINH CÔNG TY

*Tôi lái xe ba cầu
Băng qua đèo qua suối
Lội qua ngầm qua suối
Vượt dốc cao đèo mây.*

*Rừng nguy trang ban ngày
Đêm đèn soi pháo sáng
Băng mình trong lửa đạn
Xe lao nhanh trên đường.*

*Mọi nguy hiểm coi thường
Vẫn vững vàng tay lái
Chiến trường đang mong đợi
Hẹn chiến công mang về.*

*Ôi tôi quý tôi yêu
Chiếc Zin, con ngựa chiến
Tim, xe đồn nhịp đập
Thật đáng yêu vô cùng.*

Trên Trường Sơn đón nghe thơ Bác Hồ

ĐỨC DỰ

Đón mừng năm mới 1969
Trên đài quan sát phòng không đường 12 Trường Sơn

*Giao thừa trên đỉnh Trường Sơn
Căn hầm chật hẹp nệm hơn chục người
Lính quan kẻ đứng người ngồi
Chờ nghe thơ Bác cho vơi nỗi lòng
Gió xuân từ hướng biển Đông
Mang theo vị muối mặn nồng quê hương
Nơi đây thiếu thốn đủ đường
Chúng con thấu hiểu tình thương Cha Già
Dưới đường rầm rập xe qua
Đường xuân muôn nẻo đổ ra chiến trường
Ngày xuân canh giữ cung đường
Con như thấy cả hậu phương đang vào
“Tiến lên chiến sĩ đồng bào...”
Nghe thơ Bác giữa chiến hào càng say
Lệ trào khóe mắt cay cay
Thơ hay hịch Bác đêm nay giao thừa.*

Ngày 29/1/1969

Đường vào

ĐỨC DỤ

Kính tặng Thiếu tướng, Anh hùng Lực lượng vũ trang Võ Bẩm
và cán bộ chiến sĩ tiên phong mở đường Trường Sơn

*Về đây sống giữa phố phường
Bồi hồi vẫn nhớ con đường năm nao
Nhớ đồng đội - nhớ đồng bào
Muối rang xẻ nửa, chia nhau củ rừng.*

*Chén cơm - đau ốm bạn nhường
Ngày đầu mở tuyến can trường xiết bao
Hành lang chiến lược Việt - Lào
Tìm đường, mở lối hướng vào Tây Nguyên.*

*Hậu phương, tiền tuyến nối liền
Xe băng băng chạy, kho nê-m chặt hàng
Đưa tăng vượt núi, băng rừng
Khe Sanh, đường Chín lầy lừng chiến công.*

*Đường vào Đắc Lắc, Đắc Nông
Đường về Bù Đốp, Bù Đăng, Mã Đà...
Trường Sơn mỗi chặng đường qua
Là bao máu đổ làm ta quặn lòng.*

*Trường Sơn huyền thoại anh hùng
Bao người ngã xuống, hiếu trung trọn đời
Công đầu Võ Bẩm tên người
Tiên phong mở lối bao lời tri ân.*

Trường Sơn in dấu chân anh

ĐỨC DỤ

Kính viếng Tư lệnh Đồng Sỹ Nguyên

*Anh về với đất mẹ
Mang những gì về theo
Trường Sơn bao chiến dịch
Những trọng điểm dốc đèo.*

*Lính Trường Sơn nhớ mãi
Từng cân gạo lít xăng
Gửi thổ vào mặt trận
Thật vất vả vô cùng.*

*Thương anh em đồng chí
Tuyến đường ngày càng sâu
Hương Đô mở hội nghị
Vận tải theo hướng nào?*

*Trường Sơn Đông địch phá
Mở đường Trường Sơn Tây
Làm đường ống - đường kín⁽¹⁾
Dòng sông hàng thả dầy⁽²⁾.*

*Lập sư đoàn vận tải
Lập binh trạm kho hàng
Phòng không được tăng cường
Đóng tàu, mở tuyến mới.*

*Tổng tiến công thắng lợi
Nhớ Tướng Đồng Sỹ Nguyên
Nhạc trưởng của Trường Sơn
Người tài năng tình nghĩa.*

-
1. Đây là loại hình đường làm dưới tán cây rừng, để xe của ta đi ban ngày mà địch không phát hiện được.
 2. Thời đó, các loại hàng được bao bằng nhiều lớp ni lông rồi được thả ở thượng nguồn, trạm hạ nguồn sẽ vớt hàng.

Mãi là chúng nhân trên bến phà Tha Mé

ĐỨC DỤ

*Trở về Tha Mé chiều nay
Cơn mưa vừa dứt, rừng cây xanh rì
Trường Sơn đã rộng lối đi
Từng đàn bướm bướm bay về khe sâu.*

*Bến phà ngày ấy còn đâu
Cỏ cây trả lại rừng màu nguyên sơ
Đây rồi suối cạn ngày xưa
Đây rồi đường tránh, ngầm cua gập ghềnh.*

*Đây rồi trận địa của mình
Cây bằng lăng cụt, đóng đinh lên trời
Chịu trăm trận đánh tới bởi
Hiên ngang thách lũ giặc trời dội bom.*

*Người về cây chẳng thấy buồn
Không xanh màu lá, vẫn còn lòng son
Bạt ngàn cây cháu cây con
Gốc cây còn đó, mãi còn chứng nhân.*

*Chạnh lòng thơ viết mấy vần
Cây rừng cũng có - tinh thần Trường Sơn.*

Lính đường sông - Trường Sơn

ĐỨC DỤ

Kính tặng cán bộ chiến sĩ vận tải đường sông
trên sông Sê Kông nơi Ngã ba Biên giới Việt - Miên - Lào

*Sê Kông nơi gặp mặt
Của những tuyến Trường Sơn
Hàng vào từ miền Bắc
Hàng về từ miền Đông.*

*Nơi dòng nước Sê Kông
Việt - Miên - Lào hữu nghị
Là con đường đánh Mỹ
Sáng chân lý nghĩa tình.*

*Đêm mặt sông Sê Kông
Trăm con thuyền xuôi ngược
Thuyền đi hàng chiến lược
Thuyền về chở chiến công.*

*Dù nước ngược, xuôi dòng
Mặc bom thù ngăn chặn
Vững niềm tin chiến thắng
Lính đường sông - Trường Sơn.*

Lan tím Trường Sơn

ĐỨC DỤ

Kính tặng các chị em phụ nữ Trường Sơn
đã vì nước quên thân

*Trước cửa nhà treo mấy nhành lan
Đủ sắc màu trắng xanh vàng tím
Mỗi nhành lan mang theo kỷ niệm
Chuyện vui buồn đời lính và em.*

*Vào Trường Sơn căn hầm đầu tiên
Khóm lan vàng người đi để lại
Cám ơn rừng đã mang hoa tới
Sự bình yên, với nỗi nhớ nhà.*

Mấy năm rồi vào chiến trường xa
Tuổi hai mươi dãi dầu bom đạn
Trước cửa hăm treo nhành lan trắng
Rất tinh khôi yêu cảnh yêu đời.

Ngày được trao hẹn ước lứa đôi
Anh tặng em một nhành lan tím
Cùng nụ hôn đầu đời kỷ niệm
Rồi anh đi mãi mãi không về...

Ngày hòa bình em trở về quê
Trong con tim vẫn nhành lan tím
Sống đơn thân với bao hoài niệm
Trọn đời cùng lan tím Trường Sơn.

Thành ơi!

ĐỨC DỤ

Kính viếng liệt sĩ Nguyễn Viết Thành
Đại đội 6 Trung đoàn 230 Sư đoàn Phòng không 367

*Tớ đi tìm cậu Thành ơi!
Con đường chiến lược mưa rơi trắng rừng
Là nơi đơn vị đã từng
Chiến đấu bảo vệ tuyến đường Trường Sơn.*

*Cỏ hoa đã lấp hố bom
Cây rừng mọc kín không còn lối đi
Khó khăn gian khổ sá gì
Chưa tìm được cậu - tớ đi cả đời!*

*Được tin vui báo Thành ơi!
Bệnh viện dã chiến là nơi cậu nằm
Cậu trút hơi thở cuối cùng
Vượt ngàn cây số băng rừng về đây.*

Hòa bình mấy chục năm nay
Quảng Bình giờ đã đổi thay từng ngày
Nghĩa trang Ba Dốc đang tay
Đón cậu yên nghỉ nơi đây nghĩa tình.

Vậy mà ngày ấy quê mình
Thu bằng Liệt sĩ - gia đình quặn đau!
Bố mẹ chết bởi buồn rầu
Vợ đi bước nữa, con đâu mà tìm!

Nhận tin đau thắt con tim
Tổ tìm đường trả niềm tin cho đời
Hôm nay đón cậu về rồi
Nghĩa trang quê mẹ đời đời tôn vinh.

Tia nắng cuối đường hầm

ĐỨC DỰ

*Loạt bom nổ tất cả bật tung
Kèo chống hầm chèn nhau kêu răng rắc
Lối ra vào miệng hầm đất lấp
Lỗ thông hơi không đủ khí trời.*

*Hầm chữ A chỉ có hai người
Trận địa giữ đường lưng chừng núi
Bên trọng điểm suốt ngày bom dội
Đồng đội sao biết chỗ kiếm tìm.*

*Mấy giờ liền không gian lặng im
Thật đáng sợ phút giây chờ chết
Hầm tối om chỉ hơi thở gấp
Hai con tim thoi thóp đợi chờ.*

*Chúng tôi đã thiếp đi tự bao giờ
Mang theo cả gia đình đồng đội
Không còn nghe uỳnh oàng bom dội
Những đoàn xe rầm rập lên đường...*

*Chợt bừng tỉnh không khỏi ngỡ ngàng
Xung quanh là những tà áo trắng
Vận may đồng đội mình cứu sống
Bừng lên tia nắng cuối đường hầm.*

*Kỷ niệm chiến đấu
trên chiến trường Quảng Trị, 1972*

Dòng sông trên non

HỮU MINH CƯỜNG^(*)

*Điệp trùng, rừng núi, suối dào
Trường Sơn chào đón mừng reo xăng về
Bom thù chặn lối đoàn xe
Đường thông em hát... vắng nghe xa gần.*

*Trả hàng xong, tạm dừng chân
Ghé trạm cung cấp... đôi lần vội đi
Trạm bơm êm, máy âm ỉ
Dòng xăng, dòng máu thấm thì bên em.*

(*) Thượng tá bộ đội xăng dầu.

Nhớ ngày đạn réo bom rền
Mòn vai vác ống vượt lên lưng đeo
Suối sâu, vách đá cheo leo
Tuyến qua bãi trống, tuyến trèo ta-luy.

Trường Sơn cây mọc xanh rì
Che mắt giặc Mỹ xăng đi đêm ngày
Cho xe anh trồn vòng quay
Tha hồ tăng chuyển, hết ngày đợi xăng.

Dù trăm năm... đến ngàn năm
Lịch sử ghi dấu sông ngấm trên non
Góp vào huyền thoại Trường Sơn
Đường mang tên Bác mốc son sử vàng.

Người lính canh trời

HỮU MINH CƯỜNG

Tặng các chiến sĩ trinh sát Sư đoàn 367 phòng không

*Trinh sát phòng không dài bảy tám người
Bố trí cách nhau cả trăm cây số
Quản lý đường bay đây là nhiệm vụ
Chiếm lĩnh núi cao, trận địa nơi này.*

*Bình minh lên nghe chim hót vui lây
Cơn gió thoảng mây trôi qua đầu súng
Đêm sương rơi, mái tưng như quả rụng
Mối sầu mùa mà rét đã thấu xương.*

*Bảy anh em mỗi đứa một quê hương
Tường tận nhau từ miếng ăn giấc ngủ
Ca nước chia ba - rau xanh không đủ...
Vất vả, sốt chia, sâu đậm nghĩa tình.*

Trên đài cao phóng tầm mắt của mình
Suốt dọc Trường Sơn, con đường ra trận
Xanh bạt ngàn những cánh rừng bất tận
Lở loét, lam nham trọng điểm bom cày.

Phát hiện từ xa từng tốp máy bay
Số lượng, độ cao, đội hình, chủng loại
Chính xác, kịp thời đêm ngày thông báo
Phục vụ chỉ huy không bị bất ngờ.

Ở trên cao càng nhận rõ kẻ thù
Bay thấp, bay cao, luồn sông, lách núi
Thả nhiều, tàng hình, nghi binh, đêm tối
Điểm mặt mục tiêu, thông báo rõ ràng.

Đón địch từ xa giúp toàn tuyến sẵn sàng
Bắn máy bay, đường thông xe tăng chuyển
Trú ẩn an toàn từ thông tin mang đến
Người lính canh trời lặng lẽ lập chiến công.

Tây Quảng Bình, 1968

Xe đi

HỮU MINH CƯỜNG

*Xe ta vượt dốc băng đồi
Xuyên rừng, lội suối mắt ngồi trong đêm
Mặc cho đạn réo bom rền
Vẫn thông mạch máu đường xuyên tim thù.*

*Xuyên màn đêm xe vi vu
Chuyến hàng nặng cả mối thù mang theo
Trường Sơn trùng điệp dốc đèo
Núi nghiêng mình đón, rừng reo hàng về.*

*Bao năm gian khổ qua đi
Thời cơ đã đến ngại gì gian lao
Lệnh thần tốc - chuyển quân vào
Đoàn xe như mũi tên lao trên đường...*

Thư giãn

HỮU MINH CƯỜNG

*Khắc khiêu toàn cây cụt
Bom chém đứt mỗi ngày
Đất xung quanh đỏ quánh
Trận địa vẫn còn đây.*

*Xen giữa hai trận đánh
Cho dù chỉ ít thôi
Phút nghỉ ngơi thư giãn
Để ta ngắm đất trời.*

*Rừng vẫn xanh màu lá
Đường tỏa đến muôn nơi
Bên chị Hằng - chú Cuội
Vẫn thả trâu - ngồi cười.*

*Giữa chiến trường gian khổ
Mong em hiểu lòng ta
Ôi trăm thương ngàn nhớ
Trăng lên thơ làm quà.*

Nam Lào, 1971

Đợi thư

HỮU MINH CƯỜNG

Ở Trường Sơn cũng có hòm thư
Có trạm quân bưu thư chẳng tới
Giấy mực thiếu mấy dòng viết vội
Gửi xe ra sau trận đánh chiều.

Ở Trường Sơn thiếu thốn đủ điều
Chỉ nỗi nhớ vô cùng thừa thãi
Em vò võ bên khung dệt vải
Mẹ còng lưng bưng chậu cám đầy.

Con gái cứng học giỏi hát hay
Mong đợi ngày đón quà của bố
Dù pháo sáng làm khăn quàng cổ
Nghe hứa thôi đã thấy ấm lòng.

Đêm nay bác tài có ngủ không?
Đêm mai và bao nhiêu đêm nữa!
Để vượt suốt chiều dài tuyến lửa
Mang thư này về đến hậu phương.

Nam Lào, 1972

Chẳng có thể nào?

VÔ KIM CƯỜNG

I.

Dẫu trong nhung lụa giàu sang
Hay giữa ổ rơm nhà tranh vách đất
Tiếng khóc chào đời lẫn trong tiếng nấc
Trăm năm uất nghẹn gông xiềng.

Thế hệ tháng Tám, một chín bốn lăm
Thanh niên Tiền phong
Thanh niên Cứu quốc hay Vệ quốc đoàn
tầm vông vót nhọn, giáo mác, chân trần
đối mặt tàu bay, xe tăng, súng thép
Triệu triệu người một dũng khí xả thân.

Có người lấy ngực mình lấp lỗ châu mai
để đạn thù không bay vào đồng đội
Có người đứng thẳng lưng làm giá súng
dẫu biết mình hứng đạn vẫn cam
Có người quyết chí ôm bom
lao vào nổ tung quân giặc
lửa hận thù cháy vào lòng đất.

Có người sa vào tay giặc
cả chục năm chịu tra tấn đọa đầy
(đã có lúc những con rệp hút máu người
lại trở thành thực phẩm cứu sinh
khi đấu tranh tuyệt thực)

Có người bám trụ nơi rừng thiêng nước độc
giữa biệt kích đạn bom sốt rừng, thú dữ,
lấy trí thông minh và chí bền sức trẻ
giữ mạch nguồn tiền tuyến - hậu phương
mười sáu năm trời rừng sáng thâu đêm...⁽¹⁾

Thế hệ mẹ cha lên đường ngày ấy không hẹn ngày về
người ở lại trắng sương vàng võ
cuộc chiến nào chẳng giày xéo lúa đôi
cuộc chiến nào chẳng mẹ góa con cô,
nhưng khi con trưởng thành
lại ngoảnh mặt vào trong tiền con ra trận...

Cuộc chiến kéo dài suốt năm mươi năm⁽²⁾

1. Trường Sơn (1959 - 1975).

2. 50 năm, tính từ 1939 (Chiến tranh thế giới II) đến chiến tranh biên giới 1969.

Có lúc Tổ quốc như ngàn cân treo sợi tóc,
giặc bủa khắp trời
giặc tràn kín đất,
giặc vây kín biển
Vẫn reo lên: “Tổ quốc có bao giờ đẹp thế này chăng!”⁽¹⁾
Chí thép chân trần không dừng bước tiến công.

II.

Chiến thắng trở về trong thương tích vinh quang
Nhưng vinh quang phải nghĩ suy biện chứng
Còn thương tích lại theo nóng lạnh khí trời.
Gác súng về quê dựng lại cuộc đời
dẫu sức trẻ tuổi xuân không còn nhiều nữa.
Có người cuốc đất chăn bò cặm lo từng bữa
cha mẹ mặc áo sờn để con cháu được lành hơn.
Có người cầm búa, lái đồ, có người đi buôn
cố sức làm thêm cho cháu con ăn học...
Có người quay về nơi rừng thiêng nước độc
lặn lội kiếm tìm hài cốt đồng đội hy sinh

1. Thơ Chế Lan Viên.

*Có người mặc cho thương tích bao năm
vẫn hoành hành mỗi khi trời trở gió
trong con tim vẫn bùng bùng lửa đỏ
quyết đứng lên chống tham nhũng bạo hành
giữ trọn lời thề và dũng khí đấu tranh...*

III.

*Một đời người có được mấy mươi năm
mà chiến tranh đã lấy đi một phần tư thế kỷ
Những đóa sen tươi những công trình kỳ vĩ
nói được điều gì về đất nước hôm nay
nói được điều gì cho những ngày sau?*

*Một đời người có được mấy mươi năm
mà chiến tranh đã cướp đi một phần tư thế kỷ
Chẳng có nơi nào dám xả thân như thế!
chẳng có thể hệ nào như cha mẹ chúng ta!*

Lính mới ra trận

NGUYỄN VĂN CANH^(*)

*Học xong khóa lái xe
Sang Khe Ve công tác
Rừng Khe Tang xơ xác
Cây mảnh bom xé toạc
Khói lửa cháy ngút ngàn
Hố bom khắp lam nham
Nhìn chiến trường ngơ ngác
Thế là ta ra trận
Chiếc xe Zát mới nhận
Mang biển số sáu ba (Zát 63)
Vây là mày với ta
Cùng nhau ra tiền tuyến
Cùng nhau ta vận chuyển
Hàng hóa vào chiến trường
Gian khổ cũng coi thường
Quyết vượt cung tăng chuyển.*

(*) Chiến sĩ lái xe Tiểu đoàn 58 Binh trạm 37 - Đoàn 559.

Tết ở Trường Sơn

NGUYỄN VĂN CANH

*Một thời Tết ở Trường Sơn
Hành quân vượt dốc mây vờn dưới chân
Tiếng gà rừng gáy xa gần
Hoa rừng nở rộ trắng ngần lối đi.*

*Vô tư đám lính binh nhì
Lương khô, nước suối cứ đi vượt đèo
Núi cao vực thẳm cheo leo
Mệt thì mắc võng lưng đèo nghỉ ngơi.*

*Máy bay gầm rít trên trời
Lượn vòng nhào lộn tìm nơi quân mình
Sẵn hầm treo võng coi khinh
Bom nổ ùng uỳnh không trúng lại đi.*

*Chẳng cần biết Tết là gì?
Chỉ lo không kịp hàng đi chiến trường
Xe bon nhanh hướng tiền phương
Một thời với những cung đường Trường Sơn!*

Nhớ mãi không quên

NGUYỄN VĂN CANH

*Một thời đánh Mỹ
Ở A Tô Pơ
Nhớ mãi đến giờ
Làm sao quên được.*

*Bốn mươi năm trước
Điều thuốc chia đôi
Nụ cười sẻ nửa
Cơn sốt rừng anh rét tôi run.*

*Đọc chung thư nhà cho đỡ nhớ
Những ngày đêm mưa bom bão lửa
Vẫn bám đường đảm bảo giao thông
Miếng lương khô ăn tạm đỡ đói lòng.*

*Xe vẫn vượt Tà Ngâu, Xê Sụ.
Bãi đá Lâm Phu máy bay giặc đuổi
Cây số 10 đèo dốc xe nghiêng
Ngã ba Phi Hà, Dốc Trục, Mô Phiên.*

*Xe vẫn chạy dưới làn đạn giặc
Chớp xanh, chớp đỏ
Đồng đội mình bao thằng nằm lại đó
Mỗi lần nhớ lại cứ thương thương!*

*Kết thúc chiến tranh
Mỗi đứa một nẻo đường.
Người về quê, kẻ tứ phương bươn chải
Nhưng tình nghĩa vẫn còn lưu lại mãi!*

*Ôi! Những ai từng trải
Lưu lại đời mãi mãi không nguôi
Thấm thoát trôi qua đã bốn mấy năm rồi
Ta đều lên ông, lên cụ.*

Cũng có người không còn nữa
Miếng măng rừng vẫn nhớ mãi tình xưa!
Bộ nhớ trong tâm
Lưu lại mãi đến giờ.

Có những lần tái hiện lại trong mơ
Choàng tỉnh dậy
A, thì ra quá khứ
Vẫn trên đầu máy bay thù găm rú.

Về với cuộc sống đời thường
Lo cho gia đình, con cháu
Cơm áo, việc làm, bao toan tính liên miên
Ấy thế mà quá khứ mãi không quên!

Một thời để nhớ

NGUYỄN VĂN CANH

*Thuở tạm biệt làng quê đi đánh giặc
Tóc còn xanh, nét chữ đượm màu
Mảnh bằng tốt nghiệp tiếc gì đâu
Xếp đèn sách lên đường ra phía trước.*

*Hình ảnh mẹ già bờ mi dầm ướt
Nén nhớ thương giục bước con đi
Cùng đồng đội thăm lá quân kỳ
Dồn ý chí tuổi xuân đi cứu nước.*

*Đường Trường Sơn không hề lùi bước
Tay lái vững vàng vượt mọi hiểm nguy
Dem chí trai độ sức với Huê Kỳ
Cùng đồng đội lập nên bao chiến tích.*

*Tuổi thanh xuân với bao mùa chiến dịch
Đơn vị anh hùng góp sức chung tay
Ngắm lại thời “ngựa sắt cưỡi trời mây”
Nón giáp sắt tung hoành chân dép lốp.*

*Đèo Đá Đẽo, Xuân Sơn, Pha Nếp
Khe Tang, Mụ Giạ, Bãi Trống, Khe Ve
Nắng nghiệt ngã những buổi trưa hè
Mưa xối xả vẫn vượt đèo Phu La Nhích.*

*Ánh đèn gầm tù mù che mắt địch
Trong hiểm nguy vẫn thích vui đùa
“Ở nhà em lấy chồng đi
Anh qua Tà Khố mong chi ngày về”.*

*Từ Tà Lê, Tà Cơn về đường 9
Lửa ngút ngàn bom đạn đuổi theo xe
Thương những bạn nằm lại không về
Giờ xuất kích tăng thêm người trẻ.*

*Không ruột rà mà thương nhau đến thế
Tuần mã Trường Sơn cầm gươm găm lên
Ngã ba Phi Hà, Dốc Trục, Mã Phiên
Vượt sông Bạc, Xê Bắng Hiêng, Cổng Trời.*

*Xê San, Xê Xụ bom giặc tả tơi
Tà Ngâu, Chín Suối, đỉnh đồi Lâm Phu
Đường vượt núi mây mù bao phủ
Phép thần thông biến hóa như tiên.*

*Giờ ngẫm lại một miền thời quá khứ
Cùng bạn đường tâm sự giải bày
Thấm thoát đã qua mấy chục năm rồi
Đầu điểm bạc chòm râu lốm đốm.*

*Hàm răng cũng chiếc còn chiếc rụng
Lưu tình sâu nghĩa nặng con người
Đông - Tây ngang dọc ngược xuôi
Mang theo dấu ấn một thời đã qua.*

Chuyện đời tự họa

NGUYỄN VĂN CANH

*Vậy là ngoại bảy mươi rồi
Khi còn trẻ một thời Trường Sơn
Mười năm chinh chiến có hơn
Bom rơi đạn nổ chẳng sờn chí trai.*

*Vi vu tay lái bác tài
Hiên ngang khí phách dẻo dai kiên cường
Một thời sống chết coi thường
Góp công để có Trường Sơn anh hùng.*

*Làm tròn bốn phận hiếu trung
Về hưu dan díu phải lòng với thơ
Đôi khi ra ngắm vào ngơ
Trăng sao mây gió phơn phơ với đời.*

Chỉ vì cái tính ham chơi
Phải chăng duyên phận số trời sinh ra
Ngẫm mình chẳng chút tài hoa
Mà sao cứ thích mặn mà với thơ.

Còn ham mê mẩn mộng mơ
Bâng khuâng tơ tưởng sồn sớ thơ tình
Người ta lập kế mưu sinh
Riêng tôi duyên nợ nặng tình còn mang.

Tuổi con khỉ cũng giỏi giang
Văn chương thơ phú ngổn ngang tơ lòng
Qua thời lặn độn long đong
Thời gian còn lại trải lòng với thơ.

Mai này khi lên bàn thờ
Câu thơ như dải lụa tơ để đời
Gia tài chỉ có thể thôi
Phải đâu phú quý bao người hằng mong.

Đường Trường Sơn tôi qua

PHẠM LỆ BÌNH

*Là người lính hơn bốn mươi năm về trước
Tuổi hai mươi ánh chớp vạch chân trời
Tôi tình nguyện khoác ba lô, cầm súng
Đường Trường Sơn vọng tiếng bom rơi.*

*Đã một lần - dù chỉ một lần thôi!
Ba tháng hành quân qua con đường ấy
Đường vào Nam bom rơi lửa cháy
Cho lòng tôi thổn thức dưới sao trời.*

*Đâu những dốc, đèo nơi dấp tuột quai
Những gốc cây rừng nơi căng tăng mắc võng
Đâu vọng về những tiếng nai, tiếng hoẵng
Tiếng gọi đồng hương nghe ấm tình người.*

*Không thể nói bằng lời
Không thể nhìn bằng mắt
Chỉ tấm lòng thủy chung son sắt
Mới thấu hiểu Trường Sơn những năm tháng hòa bình!*

*Trước bao người lặn lẽ hy sinh
Lẽ nào quên kẻ thù, bom đạn?
Nhớ em gái giao liên đáng người nhỏ nhắn
Đã đưa tôi vượt qua những dốc đèo.*

*Cuộc sống thanh bình đâu đã hết gieo neo
Vẫn còn đây những gian nan thử thách
Đường Trường Sơn chẳng bao giờ xa cách
Thức giữa lòng tôi như sao thức giữa trời.*

Tây Nguyên, 20/11/2013

Thức với mưa rừng

PHẠM LỆ BÌNH

*Ngược rừng về chiến trường xưa
Đồng hành nhịp bước mùa mưa lũ bồi
Nhịp tim đập nảy thành chổi
Nửa xanh ký ức, nửa ngời mắt sương.*

*Hành quân trượt dép đường trường
Vất cơm nắm - lấm bùn vương đôi lòng
Tìm cây mắc võng căng tăng
Nửa khô che súng, nửa nằm ướt lưng.*

*Giật mình sờ trúng vạt rừng
Hút căng bụng máu chưa từng biết no
Những cơn nóng lạnh co ro
Từng cơn sốt giật rét gò thấu xương.*

*Máu rơi đỏ mận chiến trường
Mưa vuốt mắt bạn dọc đường quân đi
Rừng thiêng cổ thụ khắc ghi
Lời đồng đội gửi thấm thì thấm mưa.*

*Bao lời trăng trời chín chưa?
Trăng đêm rừng thức - nhớ mưa bạc đầu!*
Tây Nguyên, 10/10/2013

Về lại Tây Nguyên

PHẠM LỆ BÌNH

*Chia tay phố thị men say
Lên rừng kết bạn chồi cây lặng nhìn
Tây Nguyên dấu dếp còn in
Lẳng nghe tiếng vọng con tim mách lời.*

*Tiếng suối róc rách đầy vơi
Hạt muối cắn nửa mặn nơi người về
Gió reo vẫy gọi đam mê
Vấn vương như thể chưa hề xa cây.*

*Tiếng chim lạnh lốt đầu ngày
Nhìn tôi chẳng giật mình bay bất ngờ
Đêm rừng nửa thực nửa mơ
Chiến trường ngày ấy bây giờ là đây.*

*Vun trồng cuộc bầm chai tay
Lật lòng đất đỏ gập đầy trở trăn...
Tây Nguyên nhen lửa từ trắng
Làm thơ tặng đất yêu bằng tiếng chim.*

Tây Nguyên, 6/6/2013

Nơi các anh nằm

PHẠM LỆ BÌNH

*Ngút ngàn đất chiến trường xưa
Lạc dấu hài cốt nắng mưa âm thầm
Nhang vòng mẹ thấp từ tâm
Cầu trời gặp được mộ phần các anh.*

*Bước chân quên mỗi đồng hành
Mong sao đón hết các anh trở về
Núi rừng thăm thăm nhường kia
Vẫn thao thức đợi, sẻ chia, kiếm tìm.*

*Máu hồng nhắc nhở con tim
Đừng quên đồng đội nổi chìm tháng năm
Đất thiêng nơi các anh nằm
Hòa vào sông núi ngàn năm vững bền.*

Tây Nguyên, 24/10/2010

Yêu biển từ rừng

PHẠM LỆ BÌNH

*Dõi nhìn Tổ quốc xa xăm
Tình rừng yêu biển vạn năm tròn đầy
Bình yên biển náu mây bay
Núi xin gửi chút vị cay của rừng.*

*Biển chưa tan hết sóng lòng
Rừng nghiêng cổ thụ dõi từng lo toan
Bất ngờ biển gặp trái ngang
Rừng thiêng nổi gió đại ngàn gọi cây.*

*Biển vườn khát vọng chân mây
Vẫn gần như hạt muối gầy chia chung
Cha xuống biển, mẹ lên rừng
Máu từ truyền thuyết chưa từng nhạt phai.*

*Dẫu cho thời thế đổi thay
Rừng tin lòng biển càng ngày càng sâu
Ngàn xưa nhắc nhở mai sau
Rừng trong biển - sóng biếc màu lá xanh.*

Tây Nguyên, 05/5/2011

Trường Sơn mùa chiến dịch

PHẠM CAO PHONG

*Trường Sơn bước vào mùa chiến dịch
Những con đường còn mang nhiều thương tích!
Hố bom chát chống hố bom
Cỏ rạp héo hon
Cây tàn lá úa!...
Đường chiến dịch hôm nay ta lại mở
Mở giữa lòng dân
Mở giữa cuộc đời!
Xuyên ngang, xẻ dọc
Trăm ngã, trăm nơi
Đi trong tiếng cười
Đạn vèo bom xối!
Đường vắt qua đèo
Đường xuyên qua núi!*

Đường quân đi ào ào gió nổi
Hướng về Nam đi xáp mặt quân thù!
Mũ tai bèo cứ vươn tới nhấp nhô
Xao xuyến rừng chiều nâng theo nhịp bước!
Đường chiến dịch thể ta cài răng lược
Tấp nập chiến trường xe pháo ngược xuôi!
Người đi - bóng lấp chân người!
Nhập nhèm mấy chùm pháo sáng...
Tiếng OV-10 vo ve tiếng nhặng
Từ trên cao soi mói cái nhìn
Nắng chiều lim dim
Mây nhòa bóng núi
Ánh hoàng hôn như máu bầm đỏ ối
Hận thù nung nấu bao năm...
Đường chiến dịch là đường đi tới đích:
Giải phóng miền Nam - thống nhất nước nhà!

Đường 20 - Quảng Bình, 28/12/1971

Nhà em

PHẠM CAO PHONG

*Nhà em ở cạnh hố bom
Có con cá lặn đớp chòm sao rơi
Hoa phong lan nở bồi hồi
Trường Sơn em đến, ở rồi lại thương!
Sáng nghe bầu vượn kêu sương
Trưa nghe bom nổ ngoài đường inh tai.
Đêm nghe tiếng hát ngân dài
Ru ai ngon giấc ban mai sáng dần.
Nhà em bè bạn quây quần
Chị em tình nghĩa mến thân mặn mà.
Ngọt bùi sẻ nửa chia ba
Tâm tư cởi mở chan hòa có nhau.
Đã cùng hợp ý tâm đầu
Đã thể sống chết bền lâu trọn đời.
Em đi rừng biếc xanh tươi
Mùa sim mua nở - một thời vắn vường.
Em đi lấp hố san đường
Trường Sơn rộng mở chiến trường trông mong.*

Mỗi cân hàng một chiến công
Vẫn không sánh nổi tấm lòng của em!
Nhớ khi bom nổ - tắt đèn
Phía xa pháo sáng nhập nhèm - trắng lên!
Em về trăng đậu kể bên
Hay đâu gặp ánh mắt duyên em cười.
Hương cây quỳên lẫn hương đời
Tình em tỏa sáng rạng ngời nước non!
Hố bom như cái gương tròn
Em soi gương mặt, em giòn cười tươi.
Con cá lặn, con cá bơi
Mãi chơi đớp mảng mây trời bình yên!
Tay bầu, tay bí leo xiên
Gửi tình em đến mọi miền quê hương
Người đi trăm ngã yêu thương
Nhớ Trường Sơn - nhớ cung đường nhà em!

Đường 20 Quyết Thắng, 05/3/1972

Qua cửa khẩu

PHẠM CAO PHONG

Qua cửa khẩu nghĩa là qua cửa tử
Qua được rồi, thân chết bị bỏ rơi!
Tim ta đập giữa vòng vây gian khổ
Tuyến đường thông, tiếng súng gọi бой hồi!

Nơi xứ sở đạn bom và sắt thép
Lũ lợn rừng cũng chẳng dám đi qua
Rừng cổ thụ cỏ cây trơ trụi hết
Máu đỏ lòm từ ruột đất trào ra!

Một trung đội lái xe toàn con gái
Xe chất đầy hàng đứng sẵn nơi đây
Chờ có lệnh tất cả cùng xuất kích
Cửa khẩu thông rồi thẳng cánh chim bay!

Qua cửa khẩu - yêu lắm đấy chiều nay!
Nghe tiền tuyến gần hơn bao giờ hết
Chúc cậu đi làm ăn rành phát đạt!
Tiếng cười vang cửa khẩu hút xa rồi!

Quảng Bình, 14/11/1972

Cổ giang

PHẠM CAO PHONG

Cổ giang!

Cổ giang!

Tiếng gấp gáp của nhịp cầu

Hay tiếng rung trên sống lưng ta đó

Mỗi thanh gỗ - nhiều vết bom cháy dở

Hay chính những đốt xương sườn của ta

Bị bom bi, bom phá xuyên qua

Lặn vào thịt, xoi vết thương lâu ngày loét đỏ.

Nước réo cồn cào đổ bộ về xuôi

Thương nhớ lắm, Cổ giang ơi!

Nhịp cầu của đời ta sóng gió

Theo tiếng gọi ở hai đầu nỗi nhớ:

Xe qua!

Xe qua!

Trong ánh chớp xanh lè, bom nổ

Bóng người qua!
Và nhịp cầu như rộng ra
Dài theo đường ra trận!
Cổ giang vốn sinh ra để đương đầu cùng bom đạn
Nên Cổ giang giàu chất thép anh hùng
Cổ giang vốn sinh ra để dạn dày cùng cái chết
Cái chết giết mình
Toang hoác những hố bom!
Dù sông sâu, nước chảy đá mòn
Cổ giang xin nguyện làm cầu lửa
Cầu vẫn hát đến khô môi cháy cổ
Cho lòng ta - tiếng gọi ở hai đầu:
“Cổ giang sống chết bấy lâu,
Mà vẫn cứng đầu, cứng cổ!”.

Quảng Bình, 23/5/1973

Trường Sơn thương nhớ đường về

PHẠM CAO PHONG

Bao năm giữ vẹn lời thề
Bâng khuâng nỗi nhớ đường về Trường Sơn.
Đất trời như cũng xanh hơn
Xôn xao ký ức chập chờn bay lên.
Trường Sơn lưu dấu gọi tên
Tượng đài Tổ quốc xây nên vinh quang.
Thành tâm đốt nến, thắp nhang
Khói thơm quyện nắng mênh mang đại ngàn.
Bao vòng hoa lệ chứa chan
Hoa mua, sim tím, phong lan kết thành.
Nhìn từng ngôi mộ cỏ xanh
Mười ngàn sao sáng rạng danh anh hùng.

*Dọc ngang đội ngũ điệp trùng
Tạc vào thế kỷ kiên trung cuộc đời.
Hãy về đây đồng đội ơi!
Tráng ca tưởng niệm bao lời rưng rưng.
Tri ân hào khí núi rừng
Đường mang tên Bác không ngừng đổi thay!
Qua bao gian khổ đạn dày
Một thời bom đạn đả cày đậm đà!
Trường Sơn viết tiếp trường ca
Hoàng hôn cháy đỏ chan hòa yêu thương!*

*Thành phố Hồ Chí Minh,
đêm 10/8/2015*

Ký ức Trường Sơn huyền thoại

PHẠM CAO PHONG

*Sáu mươi năm! Đằm thêm bao nỗi nhớ
Trường Sơn ơi cùng đồng đội ta về
Giữ lời thề khắc sâu trên vách đá
Lòng bồi hồi không khỏi những tái tê.*

*Bao chiến công đã trở thành kỳ tích
Theo tuyến hậu cần ngang dọc khắp nơi
Mặc bom thù suốt ngày đêm đánh phá
Chiến trường đi - chia lửa mỗi cuộc đời!*

*Còn hiển hiện giữa trận đồ bát quái
Rừng đại ngàn năm tháng chở che ta
Cả dân tộc cùng Trường Sơn ra trận
Giải phóng miền Nam thống nhất nước nhà.*

*Yêu biết mấy những chàng trai, cô gái
Tuổi thanh xuân duyên nợ với Trường Sơn
Các anh chị đã hóa thành bất tử
Cho hôm nay ký ức mãi xanh rờn.*

*Sáu mươi năm! Đường Trường Sơn huyền thoại
Niềm vinh quang tỏa sáng mỗi con người
Ôi Tổ quốc rạng ngời mang tên Bác
Cho muôn đời kết trái xanh tươi.*

Thành phố Hồ Chí Minh, 2019

Nhớ thương Tư lệnh Trường Sơn

PHẠM CAO PHONG

Kính viếng liệt sĩ Nguyễn Viết Thành
Đại đội 6 Trung đoàn 230 Sư đoàn Phòng không 367

*Không thể tin là người đã ra đi
Vị Tư lệnh của Trường Sơn huyền thoại
Người đi xa - tình người còn ở mãi
Giữa lòng dân - kỷ ức mãi xanh rờn.*

*Gần mười năm gian khổ giữa Trường Sơn
Cùng đồng đội để vượt qua tất cả
Mặc bom thù tháng năm dài đánh phá
Người vẫn đi ngang dọc những cung đường.*

*Người vẫn đi như thể coi thường
Và bất chấp sự hiểm nguy sống chết!
Khi cuộc chiến đang cực kỳ khốc liệt
Tay bắt mặt mừng - thăm những đoàn quân!*

Chăm sóc, động viên, căn dặn ân cần
Người là hiện thân của niềm tin ý chí
Của trí tuệ Việt Nam những ngày đánh Mỹ
Cho niềm vinh quang kiêu hãnh tuyệt vời!

“Vì độc lập tự do” chân lý sáng ngời!
Huy động cả Trường Sơn vào chiến dịch
Để lập nên bao chiến công kỳ tích
Cuộc hành trình tới: Đại thắng mùa xuân!

Đất nước hòa bình - Người chẳng dừng chân!
Cùng dân tộc - Người đi cùng lịch sử
Lái con thuyền vượt qua ngàn thác dữ
Khát vọng hòa bình thẳng hướng tương lai!

Dám ước mơ để làm đẹp ngày mai
Từ mỗi việc làm đến từng nếp nghĩ
Người đã sống trọn đời gần thế kỷ
Nay trở về với đất mẹ bao dung.

Xin vĩnh biệt Người Cộng sản kiên trung!
Con đại bàng của đại ngàn của Trường Sơn hùng vĩ.

Thành phố Hồ Chí Minh, 06/4/2019

Người giữ kho Trường Sơn

TRẦN TỬ MẪU

*Việc chi ở giữa núi rừng
Coi kho binh trạm xem chừng chẳng oai
Suốt ngày khuôn vác mệt nhoài
Đăng ký xuất, nhập, tuyến ngoài, tuyến trong.*

*Bấm tay đã bảy năm ròng
Cuộc đời lính chiến đi tong mất rồi
Cũng vì nhiệm vụ cả thôi
Chỉ mong ai đó chớ cười thủ kho.*

Nơi đây đủ thứ phải lo
Không để gạo ứt, cháy kho, sập hầm
Đạn, xăng không xuất, nhập nhầm
Giải phóng xe sớm, quay vòng xe nhanh.

Đến mùa mưa nổi buồn tênh
Xe không qua lại chỉ mình thủ kho
Trời mưa rả rích, buồn xo
Bao lời nhắn gửi dặn dò triển miên.

Mai ngày thống nhất hai miền
Thủ kho giàu có như tiên giữa đời
Tình người trang trải muôn nơi
Nhớ Trường Sơn, nhớ một thời giữ kho.

Chia tay bên Trường Sơn

TRẦN TỬ MẪU

Thân tặng các thương binh Trữ, Sáng, Oanh

*Bạn ơi về quê nhé!
Nhớ đến thăm mẹ mình
Nhớ giữ gìn sức khỏe
Đừng quên thời chiến tranh.*

*Nhớ những mùa chiến dịch
Tây Trường Sơn Trung Lào
Xe Bang Phai truy kích
Hang Ma Xay thác gào.*

*Nhớ ngày vượt Phu Ấc
Đồng Lầy trời mưa mau
Xuống Hạ Lào đánh giặc
Đặc Kiệt đều có nhau.*

*Một thời quen đói khát
Húp môn rừng thay cơm
Vẫn đùa vui ca hát
Bạn về có nhớ không?*

*Chia tay nhau bên suối
Bạn bè ôm nhau hôn
Tôi trên đường đi tới
Anh phải rời Trường Sơn.*

Thưởng ời!

TRẦN TỬ MẪU

Kính tặng liệt sĩ Ngô Văn Thường
Binh trạm 36 hy sinh tại xã Nắc, A Ta Pư, Lào

*Một chiều Trường Sơn đi chiến dịch
Chân cuốn mây thoăn thoắt leo đồi
Gọi mấy lần Thường không trả lời tôi
Chỉ nghe thấy tiếng suối rừng róc rách.*

*Anh lọt vào ổ quân thù phục kích
Và ra đi không để lại một lời
Nghẹn ngào, thương anh trào nước mắt
Tôi tìm anh khắp chốn cùng nơi!*

Theo đơn vị tôi vào chiến dịch
Đến hôm nay may mắn trở về
Lần tìm mỗi đoạn đường, công sự, suối khe
Khẩn lạy anh mộ nơi nào cho biết?

Tình đồng đội, anh em kể sao cho xiết
Những ngày ta cùng đọc lá thư vui
Và những phút giây chia sẻ ngậm ngùi
Thương Cụ Đức, Cụ Chuông thời chống Pháp.

Ngày 21 tháng 12 Thường đã đi xa!
Giữ Trường Sơn - Đường mang tên Bác
Cho đất nước đến ngày tan bóng giặc
Cho Thái Bình đẹp mùa lúa - mùa hoa.

Ngày 22/12/1969

Con đường của Bác

NGUYỄN ĐÌNH BẬT

*Xin hát mãi bài ca
Về tình yêu Tổ quốc
Và thơ mãi ngợi ca
Về Trường Sơn bất khuất!*

*Đất nước có chiến tranh
Bài hát khúc quân hành
Của đoàn quân ra trận
Trên con đường Bác trao!*

*Mười sáu năm tự hào
Trên Trường Sơn ác liệt
Vì miền Nam ruột thịt
Khó khăn nào cũng qua!*

*Núi ngàn xanh mây trắng
Đèo nối đèo quanh co
Triệu tấn bom dội xuống
Ta phải thắng quân thù!*

*Đông Tây một hành trình
Nối dài bao Binh trạm
Hy sinh bao sinh mạng
Chuyển hàng vạn tấn hàng!*

*Vì tự do độc lập
Vì thống nhất hòa bình
Vì hạnh phúc văn minh
Vì con đường của Bác.*

Huyền thoại một con đường

NGUYỄN ĐÌNH BẬT

*Khi tuổi hai mươi nhựa sống căng đầy
Đảng, Bác trao ta mở đường ra trận
Anh Trường Sơn Đông, tôi Trường Sơn Tây
Một con đường đi giải phóng là đây!*

*Xa cách bao năm trở lại nơi này
Mới vậy, đã hơn chục ngàn ngày
Trọng điểm, hố bom cỏ hoa đã lấp
Trận địa ngày nào, đã rợp bóng rừng cây!*

*Chiến sĩ Trường Sơn tóc bạc như mây
Duyên nợ sao tính được bằng công thức
Tội ác giặc mãi hằn sâu trong ký ức
Dẫu trăm năm cũng không khỏa lấp đây.*

*Chiến trường xưa bao gian khổ nơi này
Năm tháng qua đi không phai mờ kỷ niệm
Những trận địa những cung đường binh trạm
Nơi đồng đội ta còn nằm lại không về.*

*Thắp nén nhang thơm giữa núi ngàn
Mắt lệ tuôn trào đếm ngược thời gian
Gọi đồng đội đã hy sinh ngày ấy
Trở về đây kể mãi chuyện cung đường.*

Nhật ký Trường Sơn

PHẠM DUY LINH

Buổi đầu

*Buổi đầu gặp gỡ Trường Sơn
Căng tăng mắc võng gió sương ngõ ngang
Đêm nghe tim điểm thời gian
Cuộc đời đã lật sang trang sử hồng.*

(5/1971)

Đèn dù

*Xuyên rừng đêm tối mịt mù
Giữa trời bỗng bật đèn dù sáng trưng
Đoàn quân giục bước nhanh chân
Cười giòn: “khen lính Ních-xơn biết điều”.*

(5/1971)

Cây cổ thụ

*Thân cây cổ thụ Trường Sơn
Đã thành tri kỷ trên đường hành quân
Chỉ dừng ít phút nghỉ chân
Khắc tên ngày tháng hành quân đi vào
Nhìn cây rất đổi tự hào
Hiên ngang như dáng lính vào tiền phương.*
(5/1971)

Canh lá bứa

*Năm ngày vượt suối băng đồi
Chiều nay lính tráng đứng ngồi thả phanh
Cùng nhau cải thiện món canh
Bằng lá bứa của rừng xanh trường dài
Cảm tình ai cũng giống ai
Quây quần tiểu đội khen hoài chua ngon.*
(5/1971)

Cổng Trời

Tinh mơ chưa tỏ mặt người
Đoàn quân đã tới Cổng Trời Trường Sơn
Bốn bề mây trắng chờn vờn
Ngọc hoàng tỉnh giấc bốn chôn hỏi mây
Quân thưa: Bộ đội sáng nay
Tiện đường đánh Mỹ qua đây thăm Trời!
Ngọc Hoàng nghe thấu tình người
Chúc quân đi khỏe - mây trời bay theo!

(5/1971)

Nghỉ trưa

Nghỉ trưa dưới tán rừng già
Mở võng ra mắc nhớ nhà chiều hôm
Đung đưa nắng lọc tâm hồn
Gửi qua mắt lá nụ hôn thay lời
Hành quân trong đạn bom rơi
Càng thêm thương đất, yêu trời Trường Sơn.

(5/1971)

Qua đường 9

Băng qua đường 9 anh hùng
Con đường như mạch máu hồng tiền phương
Đi theo tiếng gọi chiến trường
Đường 9 tiếp bước coi thường hiểm nguy.
(5/1971)

Cầu treo

Vượt qua bao suối bao đèo
Sáng nay chân chạm cầu treo chiến trường
Dáng cầu giản dị bình thường
Dây song, liếp nửa, nền luống, tay tre
Đoàn quân rầm rập qua khe
Khen công binh có tay nghề giỏi giang.
(5/1971)

Dốc Nguyễn Chí Thanh

Vượt qua dốc Nguyễn Chí Thanh
Tự hào mình đã trưởng thành từng giây
Ngang đầu tay với chạm mây
Mắt nhìn phản lực Mỹ bay dưới tầm!
(5/1971)

Xem phim “Nổi gió”

*Đường vào tiền tuyến miền Nam
Xem phim “Nổi gió” lại càng mong hơn
Mau đem tim rục lửa hờn
Góp gió thành bão cuốn phường hại dân
Để đôi tay của chị Vân
Ôm hoa thống nhất mùa xuân hai miền.*
(5/1971)

Giải lao

*Mùa mưa mục lá rừng già
Đường trơn như mỡ, vắt rà, muỗi bay
Giải lao gậy vãn trong tay
Ba lô con cóc trên vai chẳng rời
Toàn thân tê dại người ơi!
Khom khom dáng đứng đất trời sẻ chia!*
(5/1971)

Suối hang

Nước như cẩm thạch uốn quanh
Bào mòn núi đá tạo thành suối hang
Một vòm trời mở sáng choang
Cây lưng chừng núi mọc ngang xanh rờn
Điểm tô dáng núi cao hơn
Rễ cây rủ tựa rèm buông ngang trời
Bước chân bấm vĩa mồ hôi
Quân say suối đẹp - suối bồi hồi thương!
(5/1971)

Đích tên

Trường Sơn ngày nối tiếp ngày
Quân đi tựa cánh tên bay vượt ngàn
Hướng vào trận tuyến miền Nam
Đích tên nhằm thẳng tim gan giặc thù.
(5/1971)

Rừng khuya

Nửa đêm nghỉ giữa rừng già
Lần tìm cọc phụ làm nhà nghỉ ngơi
Căng tăng mắc võng giữa trời
Rừng khuya sưởi ấm hơi người chiến binh.
(5/1971)

Sông Bạc

*Nghe tên sông Bạc tưởng già
Tối nơi đích thực đây là sông xanh
Ngày đêm vang khúc quân hành
Con đò tiếp bước khua nhanh mái chèo
Quân đi lá ngụy trang reo
Hòa cùng sóng nước trong veo nhiệm mầu
Máy bay Mỹ lượn trên đầu
Ngàn ngày cũng chỉ một màu sông xanh.*
(5/1971)

Đồng hương

*Quân ra gặp gỡ quân vào
Bắt tay sôi nổi hỏi chào đồng hương
Đoàn ra chia lửa chiến trường
Đoàn vào điều thuốc hậu phương bắc cầu
Vòng tay rộng mở ôm nhau
Trên đường ra trận nặng sâu nghĩa tình.*
(5/1971)

Đu bay

*Cầu treo vừa dài vừa cao
Bắc qua suối rộng nghiêng chao hữu tình
Quân đi núi cũng nghiêng mình
Cầu treo uốn lượn như hình đu bay.*

(5/1971)

Tiếng gà

*Bốn bề rừng núi điệp trùng
Nghe tiếng gà gáy vang lừng xốn xang
Mang theo nghĩa xóm tình làng
Tiếp sức người lính vọng vang tiếng gà.*

(5/1971)

Ngủ

*Hành quân đâu cũng là nhà
Núi cao, suối thẳm, rừng già, rừng non
Quân đi chân cứng đá mòn
Nhà tăng giường võng ngủ ngon lạ thường.*

(5/1971)

Món rêu cua đá

*Rêu đá nấu với cua đá
Cải thiện món lạ chiều vã mồ hôi
Suốt ngày vượt dốc băng đồi
Vài con cua đá ngọt nổi canh chung.*

(5/1971)

Trăng

*Ở nhà em gọi trăng quê
Ở đây anh gọi trăng gì hồi em?
Ở đây đón ánh trăng lên
Là anh nhìn thấy từ bên cánh rừng
Vẹn nguyên sau trận bom rung
Vầng trăng đất nước tận cùng tình yêu.*

(5/1971)

Ông trời biểu canh

*Suốt ngày trời đổ mưa hoài
Mở vắt cơm nắm ăn ngoài trời mưa
Giữa vùng rừng núi lạ chưa
Ăn cơm mũ đội áo mưa trùm người
Bát cơm chan nước mưa trời
Tuy ăn hơi nhạt môi cười vẫn tươi
Có chàng lính trẻ cắt lời:
- Trên đời đâu dễ ông Trời biểu canh!*

(5/1971)

Quà xuân

*Rừng trao ta lá dong xanh
Trao giang làm lạt, trao cành củi khô
Lạt giang gói bánh buộc giò
Củi khô nấu nướng tha hồ hăm ninh
Tết về nặng nghĩa rừng xanh
Quà xuân - đồn địch tan tành rừng ơi!*

(5/1971)

Đường Trường Sơn

Hình học có biết bao đường
Đường cong, đường thẳng, đường tròn, đường xiên
Nay đi đánh Mỹ học thêm
Đường Trường Sơn chẳng thể quên trong đời
Đường xuyên mưa đạn bom rơi
Thắm xanh định lý cuộc đời mở ra
Sài Gòn đang vẫy gọi ta
Đường Trường Sơn - máu nở hoa lặng thầm!
(5/1971)

Đĩa! Đĩa!

HẢI HÀ

*Hành quân suốt cả ngày
Không nơi nào có nước
Có gạo không nấu được
Đói rã rời chân tay!*

*Đến khi trời tối thui
Mới gặp bàu phía trước
Mọi người đều rất vui
Mênh mông là nước mát.*

*Bước chân thả xuống bàu
Bỗng hết hồn hết vía
Mắt ngó trước, ngó sau
Miệng hét la: Đĩa! Đĩa!*

*Vọt lên bờ vội vã
Đưa hai chân lên hươ
Mọi người cười nắc nẻ:
- Thật đúng đồ tiểu thơ.*

Ru hồn cỏ

HẢI HÀ

Kính tặng hương hồn 10 nữ Thanh niên xung phong
hy sinh tại ngã ba Đồng Lộc

*Xót thay mười đóa hoa Lài
Giữa lòng đất mẹ vẫn hoài tỏa hương
Em bay vào cõi vô thường
Cho tim tôi nhói - lệ thương khóc thầm!*

*Xin thơm một kiếp hương trầm
Ngồi ru hồn cỏ - ướm đầm, nắng lên!*

*Viết nhân ngày giỗ lần thứ 40 của các chị
(24/7/1968 - 24/7/2008)*

Cuộc đời vẫn vui

HẢI HÀ

*Được về đội điều dưỡng
Làm y tá tại đây
Chạy chữa thương binh nặng
Chăm sóc bệnh binh gầy.*

*Qua bao mùa mưa nắng
Qua đêm rồi lại ngày
Làm việc trong thầm lặng
Nhiệt tình và hăng say.*

*Đâu chỉ làm y tá
Kiêm thêm việc chị nuôi
Đi bẻ măng, lười cá
Chia vui với mọi người.*

*Có hôm đi lấy củi
Cùng thương binh vào rừng
Anh đứng chặt, tôi vác
Mà trong lòng rưng rưng.*

*Thương anh bao vất vả
Là thương binh chiến trường
Về hậu cứ điều trị
Vẫn chịu khó đủ đường.*

Bài thơ viết dở

NGUYỄN THỊ KIM NHUNG

*Chị viết tặng em bài thơ chiến thắng
Khi đất nước mình lịch sử sang trang
Cả dân tộc những năm dài đánh Mỹ
Tiền tuyến hậu phương tất cả sẵn sàng.*

*Là tất cả niềm tin chân lý
Mỗi con người mong góp một chiến công
Trường Sơn đang vào mùa chiến dịch.
Những ngày này em có biết không?*

Nơi chị đứng đỉnh đèo Phu La Nhích
Phía xa kia ngấm Tà Lê trong xanh
Những trọng điểm bom cày đạn xối
Đường vẫn thông, xe tăng chuyển bon nhanh.

Cua chữ A chị mới qua buổi sớm
Bom Mỹ rơi xối xả xuống rừng già
Những binh đoàn vẫn lên đường hối hả
Khi chiều tà nghe ai hát tình ca.

Thôi! Chị phải hành quân lên tuyến trước
Khi ổn rồi chị sẽ kể nhiều hơn
Đừng buồn nhé hỡi người em yêu quý
Chuyện Trường Sơn như thế là thường.

Thua người đảm đang

NGUYỄN THỊ KIM NHUNG

*Trăng khuya lấp lánh ánh vàng
Sương rơi nhẹ nhẹ trên ngàn đồi xanh
Tiếng gà gáy giục sang canh
Sao Mai khoe ánh long lanh giữa trời.*

*Nhưng em đã dậy trước rồi
Lửa bập bùng cháy, sôi nổi cơm thơm
Mỉm cười sao dậy muộn hơn
Sao thua mà lại giận hờn với em.*

Biển nhớ thương người

NGUYỄN THỊ KIM NHUNG

Tưởng nhớ Liệt sĩ Nguyễn Văn Long

*Anh ngã xuống bên cung đường ngày ấy
Sau loạt bom, địch rải xuống buổi chiều
Dòng máu đỏ thấm sâu vào lòng đất
Rừng Trường Sơn ôm ấp trái tim yêu.*

*Anh còn nhớ trước ngày nhập ngũ
Ta rủ nhau đi tắm biển quê nhà
Biển xanh biếc mỗi tình đầu tha thiết
Rồi cùng nhau vào chiến trường xa.*

*Ngày đất nước hòa bình thống nhất
Mong anh về cho thỏa ước mơ
Sóng cứ vỗ biển ru lời thương nhớ
Người yêu anh vẫn chung thủy đợi chờ.*

*Biển quê mình những cánh buồm no gió
Những con tàu lướt sóng giữa trùng khơi
Trước phong ba để nhận về tất cả
Dẫu ngàn năm biển vẫn nhớ thương người.*

Thư em đến

MÃ THIÊN ĐỒNG

*Chiều về rồi tiếng chim kêu gọi bạn
Mưa cuối mùa lác đác mấy hạt rơi
Đỉnh núi cao quần quýt đám mây trời
Thư em đến cho lòng anh ấm áp.*

*Chiều về rồi tiếng bom thù chưa dứt
Anh ngơ ngàng như đứng giữa quê hương
Nhận thư em trên trận địa giữ đường
Em đến bên anh sau một ngày chiến đấu.*

*Ôi lòng anh đã được em hiểu thấu
Tuy gian nan mà đầm ấm vô cùng
Ngày hôm nay trên tiền tuyến lập công
Đã có em và quê hương góp sức.*

*Chiều về rồi những bước chân rậm rịch
Và những đoàn xe hối hả lên đường
Chiến dịch này chúng ta đánh mạnh hơn
Quân đi, xe đi dưới nhạt nhòa pháo sáng.*

Chiều về rồi anh cùng bè bạn
Chuẩn bị cho trận đánh ngày mai
Em ơi! Anh vui nhất hôm nay
Mấy năm xa nhau mới có ngày gặp lại.

Dù chỉ trong thư, chưa một lần ân ái
Em vẫn tóc xanh và cặp mắt đen huyền
Tha thiết từng lời, trao anh nụ cười duyên
Của cô gái hậu phương mặn mà, chân thật!

Trường Sơn hôm nay xanh thêm màu lá
Anh băng khuâng dang tay ôm tất cả
Quê hương, trận địa, sông núi vào lòng
Và em ơi! Ngày toàn thắng đã đến gần...

Kìa em ơi! Làm sao em lại khóc
Có phải chẳng anh đã hiểu em nhiều
Nước mắt này em muốn tặng người yêu
Thấm bàn tay ngày mai anh phát cờ nhả đạn.

Trời sáng rồi! Hẹn em ngày chiến thắng
Ngày ấy xuân về cả nước rục đào - mai
Anh dắt tay em vào ngôi nhà mơ ước
Để chúng mình xây hạnh phúc tương lai.

Căn hầm ở Trường Sơn

MÃ THIÊN ĐỒNG

*Một cửa hầm chếch về phía tây
Ánh nắng ban chiều còn ấm
Phía chân trời sót lại vài vệt sáng
Anh lính đốt đèn tìm cổ lơ khơ.*

*Cửa bên này trăng vừa nhô
Ánh sáng dịu dàng tươi mát
Mấy anh nghêu ngao tập hát
Người đọc thư, người làm thơ.*

*Tôi giờ sổ ghi nhanh nhận xét
Những căn hầm ở Trường Sơn
Cuộc sống vẫn bình thường
Nhiều việc.*

Tuổi trẻ và mùa xuân

MÃ THIÊN ĐỒNG

Tặng nữ Thanh niên xung phong Đường 18 Tây Trường Sơn

*Trên tảng đá mồ côi bên suối vắng
Ngồi một mình em chải mái tóc hoa
Suối nước trong xanh bóng mây bàng lãng
Giữa Trường Sơn em thốn thức nhớ nhà.*

*Mỗi ngày nào, ba mùa xuân đi qua
Đường Mười Tám đã thành con đường lớn
Là con gái đừng trách em nhiều chuyện
Hai mắt rồi chưa được một lần yêu...*

*Trận bom ngày qua em khóc rất nhiều
Thương anh lái xe tuổi cùng trang lứa
Bom Mỹ cướp đi, anh không còn nữa
Ngôi mộ bên rừng ong bướm vờn quanh*

*Tuổi trẻ chúng mình chấp nhận hy sinh
Em than thở, phải chăng mình thấp bé
Giọt nắng quái chiêu luôn qua lá khế
Em trở về cùng đồng đội vào Xuân.*

Ngày em đến

MÃ THIÊN ĐỒNG

Ngày em đến phong lan nở rộ
Khế trên cây trầu quả sau hè
Con chim sáo líu lo chào khách
Nắng chiều thu xuyên kẽ lá me.

Anh đón em trong căn nhà nhỏ
Đã thương nhau không sợ phận nghèo
Bưởi Phúc Trạch bổ ra thơm mát
Thưởng cho mình và đãi em yêu.

Nào ngờ chiều ấy thật đau thương
Máy bay giặc Mỹ đánh xuống làng
Nhà nhà cháy sập, đường ngập lối
Oan nghiệt thay anh mất em rồi.

Cây khế cây me xơ xác tươi bởi
Con chim sáo cũng không còn nữa
Lòng uất hận ghen trào lên cổ
Vào Trường Sơn, anh đòi nợ cho em!

Vào xuân

HUY LẬP

*Nụ xuân đã hé bên đôi,
Nhà ai, vỡ cả tiếng cười vào xuân.
Em tôi, mắt biếc trong ngần,
Nắng thừa thốt quá, gió ngẩn cung trăng.*

*Xuân về đậu xuống núi ngàn,
Sắc hoa chen lẫn, mờ tan sương chiều.
Xuân quê đến thật là yêu,
Nắng xuân, vờn áng mây chiều nhẹ trôi.*

*Ai về với mẹ quê tôi,
Nhắn giùm con mãi xa xôi chưa về.
Xuân sang rắc lối đường quê,
Nụ xuân thỏn thển bên hè đợi hoa.*

Tổ quốc mãi ghi công anh

HUY LẬP

*Tôi viết bài thơ gửi tặng anh,
Đồng đội bên nhau một thời khói lửa.
Có đồng chí đi không về nữa,
Mãi đi vào lịch sử bốn ngàn năm.*

*Gặp nơi đây mọi khuôn mặt thân quen,
Cảm động thêm qua cái tình ấm áp.
Của người lính một thời trận mạc,
Khi trở về mang chất độc da cam.*

*Lúc trở trời những cơn đau miên man,
Anh chịu đựng vượt qua tất cả.
Thương các anh một thời gian khổ,
Về quê rồi thân mang nặng nỗi đau.*

Sinh con ra dị dạng tật nguyên,
Đau đớn một đời anh đâu chẳng nản.
Vẫn yêu đời, vẫn sống cùng năm tháng,
Tiếng hát cười mãi rộn rã thôn quê.

Hạnh phúc yên vui, gia đình sớm khuya,
Cùng quê hương dựng xây cuộc sống.
Như con thuyền ra khơi, vào lộng,
Góp cho đời chung cuộc sống yên vui.

Ôi các anh những người lính một thời,
Thân tuy phế, nhưng tâm hồn không phế.
Tổ quốc đẹp qua bao thế hệ
Đến muôn đời lịch sử mãi ghi danh.

Mùa xuân trên đất Lào

NGUYỄN HẢI THANH

*Xuân này xa Tổ quốc
Bên bờ Xê Băng Hiêng
Đơn vị vui đón Tết
Một mùa xuân đất Lào.*

*Đường vẫn liên tục thông
Xe ưu tiên phía trước
Vì chiến dịch đang cần
Hàng Tết không đến kịp.*

*Hầm chữ A mấy căn
Sở chỉ huy ở giữa
Mấy cây le uốn cong
Bịt mắt trình sát Mỹ.*

*Trên bàn thờ ảnh Bác
Bình phong lan rất tươi
Đài Ly Đô đặt giữa
Chúng ta có xuân rồi.*

*Khen mấy anh hậu cần
Tết này nhiều sáng tạo
Cá bắt từ khe suối
Hoa chuối rừng muối chua!*

*Củ mài thì nấu chè
Cổ cọ kho thịt hộp
Cơm khô rang trộn đường
Làm bánh cốm ăn Tết.*

*Các anh còn đưa ra
Thùng lương khô rượu đế
Cả đơn vị ngô ngành
Tìm đâu ra của quý!*

*Cũng của ta vậy thôi
Cơm mệt không ăn hết
Men lá dân bản cho
Nấu rượu để vui Tết.*

*Đêm giao thừa quây quần
Quanh cây đào tự tạo
Dân chủ cùng hái hoa
Nghe thơ ca không dứt.*

*Thêm cái Tết đi qua
Để lại bao kỷ niệm
Của một thời chiến tranh
Mùa xuân trên đất Lào.*

Đón tăng vào chiến dịch

NGUYỄN HẢI THANH

*Cả binh trạm đêm nay không ngủ
Thấp thỏm đợi chờ nhiệm vụ được giao
Lực lượng công binh cử người bám tuyến
Ban Tham mưu tổ chức đón xe vào.*

*Căng thẳng nhất là các anh cao xạ
Phải nằm im mặc cho địch đánh vào
Tình huống đội hình Tăng bị lộ
Bắn máy bay bằng bất cứ giá nào.*

*Thanh niên xung phong chiếm lĩnh đồi cao
Từng khúc gỗ đã sẵn sàng lao xuống
Để chống lấy cho xe tăng vượt tuyến
Dem bão giông vào vít cổ kẻ thù.*

*Vực thẳm, đèo cao, kẻ địch đâu ngờ
Tăng vượt Trường Sơn vào chiến dịch
Cả đoàn Tăng đã vào nơi tập kết
Tại binh trạm này chờ lệnh tấn công.*

Bữa cơm không đèn

NGUYỄN HẢI THANH

*Suốt mấy ngày quần nhau với địch
Khi đêm về kéo pháo hành quân
Trận địa mới phải đào công sự
Đưa pháo vào, xong việc mới ăn.*

*Cả tiểu đội một xoong quân dụng
Đĩa bốn ngăn chả kịp chia phần
Không đũa bát, không thìa, không muống
Tám bàn tay vừa bốc vừa ăn.*

*Tay dụng tay “tô kiểm được rồi”
Rõ ràng một cái giò chi trước
Cả tiểu đội cười vang quên mệt
Bữa cơm không đèn của lính phòng không.*

Lặng lẽ

NGUYỄN HẢI THANH

*Tôi trở lại đây với cung đường
Tìm nơi dấu tích lệ sầu vương
Tìm em lẫn khuất trong cây lá
Còn vắng nơi này “ví giận thương...”*

*Giữ chốt mình em mãi kiên cường
Con đường huyết mạch của quê hương
Đã bao thế hệ ra tiền tuyến
Vẫn nhắc tên em với cung đường.*

*Nhớ chiều ngày ấy lúc hoàng hôn
Máy bay giặc Mỹ phá tuyến đường
Em không còn nữa và câu hát
Giữa chiều tím ngắt ánh tà dương.*

*Thấp giữa núi ngàn năm nhang thơm
Cỏ hoa dần lấp những hố bom
Cho anh được trở về ngày ấy
Cài mái tóc em cánh hoa rừng.*

*Cánh hoa vẫn tỏa ngát mùi hương
Lặng lẽ bên em giữa núi rừng
Bao mùa lá rụng vàng thương nhớ
Vẫn kỷ niệm xưa - Em với cung đường.*

Thăm bạn làng Canh

NGUYỄN HẢI THANH

*Tôi về thăm bạn làng Canh
Bâng khuâng trong cảnh nắng hanh đông về
Lòng vòng khắp chốn làng quê
Tìm người không thấy - nào nề ruột gan.*

*Đành vào tìm gặp “Ủy ban”
Mong rằng ai biết người làng chỉ cho
Nhìn nhau họ “phán” vòng vo
Những thông tin chẳng giúp cho tôi nhiều.*

Cụ hàng nước đoán nhà Triều
Thôi đành tôi cũng đánh liều lại xem
Sững sờ thẳng bạn đồng niên
Bốn lăm tuổi đã “leo lên bàn thờ”.

Mặc vợ bệnh tật bơ vơ
Do chậm phát triển, con thơ lỗ làng
Mắt tuôn lệ chảy thành hàng
Tay run run cầm nén nhang thỉnh cầu

Bạn Triều tên thật là Châu
Anh chết vì chất độc màu da cam
Chém cha cái lũ dã man
Mang “văn minh” đến Việt Nam hại người.

Xứng với cha ông

NGUYỄN HẢI THANH

*Vị tướng già mái tóc bạc phơ phơ
Đứng lặng nhìn từng mộ phần đồng đội
Như ngày nào đi mở cung đường mới
Trước hàng quân, anh tiễn họ lên đường.*

*Cầm nắm nhang trên tay khói tuôn
Anh thầm nhắc tên từng chiến sĩ
Trong khóe mắt ứa trào giọt lệ
Và con tim đau thắt khôn cùng.*

*Ngày ấy ở Trường Sơn để có con đường
Đã hàng vạn con người ngã xuống
Cho đường mòn trở thành con đường lớn
Đường Trường Sơn, huyền thoại anh hùng.*

*Cùng với Chi Lăng, Vạn Kiếp, Bạch Đằng
Cả Đống Đa mồ chôn quân xâm lược
Xương trắng, máu đào đổi lấy nền độc lập
Xứng với cha ông, họ dâng hiến cuộc đời.*

Kém chi anh

ĐÀO THỊ DƯƠNG

*Các em nữ giới nhưng giỏi giang
Vì quân giặc Mỹ cướp xóm làng
Mặc cho ai bảo là phái yếu
Theo lời Đảng gọi em sẵn sàng!*

*Ra đi mang nặng những tình thương
Bút nghiên xếp lại ra chiến trường
Cha già mẹ yếu nhờ cô bác
Xa nhà gửi lại những vấn vương.*

*Phơi phới đôi mươi lứa tuổi xuân
Đứng vào đội ngũ nữ quân nhân
Mặc má hồng phai vì Tổ quốc
Chiến trường ác liệt dám xả thân.*

*Chúng em có mặt ở Trường Sơn
Vận tải, thông tin, lúc cứu thương
Pháo thủ, lái xe em làm tốt
Phụ nữ Việt Nam thật kiên cường!*

*Máy bay giặc Mỹ đánh thường xuyên
Bao năm như thế cũng thành quen
Nhiệm vụ được giao không chậm trễ
Đâu kém chi anh để được khen!*

*Những cô lính trẻ của Trường Sơn
Trăm ngả quê hương đẹp tâm hồn
Góp mặt chiến công cùng dân tộc
Muôn đời Tổ quốc chẳng quên ơn.*

Vẫn là những chiến binh

VŨ ĐÌNH LẤN

*Cựu chiến binh Trường Sơn
Không có nghĩa là những “người lính cũ”
Kết thúc chiến tranh, già từ quân ngũ
Về hậu phương, sống “an phận thủ thường”!*

*Cựu chiến binh Trường Sơn vẫn là những chiến binh
Trong dựng xây đất nước hòa bình
Cho Tổ quốc đàng hoàng, to đẹp
Xã hội công bằng, dân chủ, văn minh.*

*Cựu chiến binh Trường Sơn vẫn là những chiến binh
Chống âm mưu diễn biến hòa bình
Của đế quốc, thực dân và bá quyền, bành trướng
Luôn dã tâm xâm chiếm nước non mình.*

*Cựu chiến binh Trường Sơn vẫn là chiến binh
Chống giặc nội xâm: lũ sâu dân một nước
Tham nhũng tham ô, hà hiếp nhân dân
Bất hiếu, bất trung, bất nghĩa, bất nhân!*

*Cựu chiến binh Trường Sơn luôn sát cánh với dân
Thực hiện quyền tự do, dân chủ
Tư duy mới, xóa tan lễ thói cũ
Xây dựng tương lai bằng tài, trí, đức, tâm...*

*Cựu chiến binh Trường Sơn vì nghĩa lớn xả thân
Là lính Cụ Hồ trong Quân đội nhân dân
Nguyên suốt đời thủy chung với Đảng
Quyết thắng mọi kẻ thù, vì Tổ quốc quang vinh.*

Hôn gió

VŨ ĐÌNH LẤN

*Gửi em nụ hôn gió
Tâm hồn như lên mây
Tình yêu là thế đó
Rộng dài tung cánh bay!*

*Dịu dàng và thắm thiết
Hương tình yêu ngát ngây!
Chiến tranh dù khốc liệt
Tình yêu vẫn tràn đầy!*

*Anh ở Tây Trường Sơn
Xa em ngàn cây số
Trao nhau nụ hôn gió
Cho tình yêu mãi xanh!*

*Ngày Tổ quốc yên bình
Hôn gió thành kỷ niệm
Của một thời chiến chinh
Nên thơ và lãng mạn.*

Khúc ca người lính

VŨ ĐÌNH LẤN

Tặng Khăm Xinh, bạn chiến đấu Pa Thét - Lào

*Dây liên lạc đứt rồi
Phải đi nối ngay thôi
Mặc đêm khuya, rừng tối
Mặc gió rét, mưa rơi*

*Cắm thù quân xâm lược
Nâng bước anh tìm dây
Chân bước dồn không nghỉ
Mắt xuyên đêm rừng dày!*

*Đường dây là mạch máu
Phải nối lại thật mau
Giữ vững mạch liên lạc
Hậu phương với tuyến đầu*

Vừa tìm nối đường dây
Vừa canh chừng bọn phi
Dạt dào niềm hăng say
Chứa chan tình đồng chí

Gần trọn đêm len lỏi
Trong rừng khuya biên giới
Một niềm vui chói lọi
Thông mạch liên lạc rồi!

Hoàn thành nhiệm vụ ra về
Lòng hai chiến sĩ hả hê vô vàn.
Say sưa nghe tiếng suối đàn
Hòa âm với nhịp sáo ngàn mừng vui

Nai kêu đâu đó từng hồi
Gọi bấy hay cũng tỏ lời mừng ta!

Noọng Hét - Lào, 4/1964

Nhớ về đồng đội

VŨ ĐÌNH LẤN

*Hơn vạn đồng đội nằm đây
Hàng lối nghiêm trang dưới rừng cây
Lá xanh phủ mát hàng mộ trắng
Sương mỏng tỏa lan, khói nhang bay.*

*Phút tưởng niệm cử hành theo nghi lễ
Lá Quốc kỳ phần phật tung bay
Ngọn cờ ấy có phần xương máu
Đồng đội tôi nhuộm đỏ cờ này!*

*Những tiếng khóc và tiếng nước nở
Gặp nhau thương lắm đồng đội ơi
Kỷ niệm thời chiến tranh gian khổ
Ngập trong tim xúc động, bồi hồi*

*Viếng nghĩa trang tìm thăm đồng đội
Lính Trường Sơn ai cũng ngậm ngùi
Người không thấy tên bạn trên mộ
Ký ức trào dâng, nước mắt rơi!*

*Thương nhớ bạn - những đồng đội cũ
Đã hiến dâng xương trắng máu đào
Vì Tổ quốc, trở thành bất tử
Gương sáng ngời như những vì sao!*

*Mỗi chúng ta, những người đang sống
Trong hòa bình, hạnh phúc hôm nay
Phải luôn nhớ những đồng đội cũ.
Còn “Vô danh” nằm tại nghĩa trang này.*

Viết tại Nghĩa trang liệt sĩ Trường Sơn

Ông là Võ Nguyên Giáp

VŨ ĐÌNH LẤN

*Võ lược như tướng Văn
Văn tài như tướng Võ
Thời đại này chỉ có
Duy nhất ông mà thôi!*

*Là danh tướng thiên tài
Là danh tướng huyền thoại
Là danh tướng vĩ đại
Người người ca ngợi ông.*

*Là danh tướng kiệt xuất
Là danh tướng hòa bình
Là tướng của các tướng
Toàn thế giới tôn vinh!*

Tặng hình

VŨ ĐÌNH LẤN

*Anh ơi!
Khỏi phải tặng hình
Bởi trong tim
Mỗi đứa mình...
Có nhau!*

*Hình chụp
Không giữ được lâu
Theo thời gian
Sẽ bạc màu... Phôi pha!...*

*Chỉ riêng hình
Trong tim ta
Luôn luôn tươi trẻ
Dịu hòa, thủy chung.*

“Anh biết em đang làm đường ở Đông Trường Sơn nhưng cũng là vùng lửa đạn, không có hiệu chụp ảnh. Anh ở Tây Trường Sơn cũng vậy, rất nhớ em nên viết mấy vần thơ này tặng em cho vui.”

Nhớ suối Tà Ngâu

TẠ THỊ NGỌC HIỀN^(*)

Suối Tà Ngâu, đá “bò” lồm chồm
Thác cuốn phăng bọt trắng về đâu?
“Đá tai mèo”, trêu nhau, giỡn nước
Cứ ào ào, gào thét giữa rừng sâu!

Cùng mắc võng một đêm trong rừng Nứa
Mẫn gọi chồng, tan tác vọng đôi xa
Tu hú kêu trên ngọn chà là
Bọn “nhát cáy” trùm đầu, dùm cổ.

Trường Sơn Tây, đông tràn giá lạnh
Bom rền xa, âm ỉ vọng về
Kìa như toán quân ngoài “Đường 9”
Nghe dập dồn trên đỉnh dốc Pa Kô.

Suối Tà Ngâu, vắt cơm vừng, nóng hổi
Sớm mù sương ời ời gọi lên đường
Hết dốc đứng, đổi lại đổi... thoải thoải
Vẫn âm âm tiếng thác, suối Tà Ngâu!

(*) Binh trạm 33 Trường Sơn.

Hát với Trường Sơn

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

Hát với đoàn văn công Liên khu V tại Bình trạm 42A

*Ta gặp nhau giữa Trường Sơn
Và nấp hầm bồng thành sân khấu
Tất cả trở thành diễn viên văn công
Cùng hát say mê khúc nhạc chung lòng!*

*Chỉ có Trường Sơn mới hiểu ta
Trăng núi mây ngàn đêm nay bừng dậy
“Đêm Trường Sơn nhớ Bác”
Dường như Bác từng đến nơi này!*

Anh hát nghe như suối vọng trên đèo
Tôi hát, lời ca có tiếng quân reo
Trường Sơn gặp nhau kẻ xuôi người ngược
Tôi ra Bắc, anh vào Nam!

Ba lô tôi mang: sách đèn, nốt nhạc
Trên đôi vai anh: đạn, súng với cây đàn
“Trường Sơn mây núi bao la...
Gót chân đi, bước mòn sỏi đá!”

Câu hát nghe rưng rưng, nao nua...
Thì thâm trong tay: hẹn nhé!
Sương giá trời khuya, vắng vặc bóng trăng ngà.

Chút hương quê

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

Sinh nhật 17 tuổi giữa Trường Sơn

*Chiều Trường Sơn, dừng chân trên đồi vắng
Buổi trưa nồng trong gió, chút hương quê
Nghe đâu đây vắng tiếng ve gọi hè
Neo chùng lại bên lòng bao nỗi nhớ!*

*Dào dạt chiều về, Trường Sơn nghiêng nắng
Chập chùng đá núi, chập chùng mây
Ba lô đội nặng hồn thơ trẻ
Mười bảy mùa xuân tuổi mộng đầy!*

*Ngược lối quân vào, rộn bước chân
Thoảng nghe ai hát dạ băng khuâng
Chiều trôi trên đỉnh mờ sương đọng
Lặng lẽ tình riêng một cõi lòng*

*Nhìn núi, mây quàng quanh lưng mẹ
Trắng đồi trông ngóng, trắng lòng cha
Con đi buổi ấy, nào đâu hẹn?
Đâu hẹn chiều nay bỗng khóc òa!*

Trăng Trường Sơn

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

Anh đưa em về Trường Sơn
Tìm lại vầng trăng bên suối
Trăng tròn, thấp thoáng đôi ta chung lối
Lời yêu thương hanh hao... đường mòn
Còn nhớ đêm nao, Trường Sơn
Dừng chân binh trạm, quen nơi... “nhà ăn”
Cay... “đít nồi” cơm cháy
Đã... thơ tình, rồi beng
Lại nhờ đêm đêm Trường Sơn
Rúc rích, thì thầm, trăng xuyên lá buong
Sớm mai, hành quân còn gọi
Chặng về, bom rơi...
Thật buồn...!
Binh trạm “mười ba”, thân thương đoàn xe
Những chiếc xe không kính
Bãi xe đêm mưa, bịn rịn
Chia tay rét mướt tâm tình
Trường Sơn, cả một trời thơ ta ôm không hết
Ba lô trên vai, và “mùa hè” nuôi tiếc
Nhạc khúc “xuống đường” rung vang.

Nụ Trường Sơn

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

*Trường Sơn nhiều hoa thật đẹp
Nhưng, em chưa biết yêu!
Anh ngắt một nhành trao trong tình ý
Em khờ quá
Mắt vẫn buồn thiu vì thâm tiếc
Sao chẳng hái nhiều...*

*Anh cố với tận cuối cùng vòm lá
Dành cho em tổ chim
Sao chỉ vậy mà... chim đâu bay cả?
Rớm với cỏ những... là...!*

*Em chưa biết giữ ngày vàng thơ mộng
Thủa Trường Sơn vời xa
Ngây ngô quá để nắng về thương nhớ
Đỏ hoe đuôi tóc ngà*

*Em chỉ thấy một chút bừng trên má
Khi anh chạm bờ vai
Trường Sơn như miền đá nổi
Nhớ hoài!*

Phiến đá không tên

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

Nhân ngày hội ngộ giữa Trường Sơn

*Phiến đá không tên chừng chục đở
Sừng sững muôn đời nghẹn gió mây
Dường như hò hẹn cùng bão tố
Với nhau, trọn kiếp đọa đày*

*Sao chẳng xứng tên tuổi với đời
Chông chênh neo bên bờ chơi vơi
Nửa như mời gọi dừng chân với
Nửa ngoảnh mặt đi chẳng đoái hoài!*

*Phải chăng ngập tội cùng thiên cổ
Ngàn năm trấn trụi giữa phong ba?
Tự tình với trăng sa vạn dặm
Chang chang nắng gió với sương nhòa*

*Lối mòn đường ít người qua lại
Tìm kiếm cho đời đáng cỏ cây
Đời buồn xóa trắng đêm thơ mộng
Tình buồn trần trọc những u hoài.*

Đợi chờ

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

Những ngày chờ lệnh tiến về Sài Gòn

*Chiều không đi vào tối
Gió không về từ phía Trường Sơn
Tháng năm ôi, mòn mỏi với thời gian
Bầu tim nóng cũng muốn thành tro giá.*

*Chiều sao thương lên núi
Suối âm thầm ôm ấp rừng già
Ngây ngất thôi một mùa mưa xác lũ
Trường Sơn ngơ ngẩn phút chia xa.*

*Chiều qua truông mà chợt
Nghe rớt từng sợi nhớ vào sâu
Buồn chưa vương màu tóc
Thơ đã vừa len lén tìm câu.*

*Chờ như ta vừa hẹn
Phía chân trời khuất nẻo mù xa
Tìm trên cao màu nắng
Cắm ngọn cờ rực phố quê nhà.*

*Sợi nắng xuyên qua ngả cây
Em thấy mắt anh cười
Lung linh nháy trên vòm nón
Sợi nắng trèo lên vai.*

*Sợi nắng vòng quanh bước chân
Theo anh suốt dãy Trường Sơn
Sợi nắng nằm yên trên má
Hôn anh trọn giấc yên lành.*

*Trường Sơn vào mùa nước lũ
Tình yêu của nắng đợi chờ!
Sớm tinh sương, vượt Trường Sơn ngàn dặm!
Hà Nội vào Nam ấm ấp những con tàu.*

Trường Sơn có anh

TẠ THỊ NGỌC HIỀN

*Em cảm ơn Trường Sơn có anh
Từ lúc trận bom ngừng dội
Anh men theo những thân cây ngã kênh trên lối
Dìu em qua những trái tròn tròn không biết nói
Trái tròn tròn im lìm chờ đợi...
Trên lá khô, ngây ngô vô tội
Anh làm cho hiểm nguy đi qua
Tội lỗi chôn vùi!
Một chiều em thổi, em đâu rồi
Anh lang thang đường tuyến bối hồi*

Trường Sơn mồ côi
Mặt đất không vui
Anh có đôi tay dịu dàng
Cho em yêu Trường Sơn mơ màng
Ở đó, có nhiều nước mắt
Bao đồng đội không về

Anh không nhớ và sau lần gặp
Người lính Công binh Trường Sơn
Đoàn người tiến về phía núi và đi vội
Chỉ nhận ra đôi mắt mà thôi
Em nhớ anh trên chiếc xe lăn
Thêm yêu anh trên tạt nguyên em nhỏ
Em vẽ anh bằng cây cọ màu lá đỏ
Trường Sơn!

Di chúc Bác Hồ là chân lý niềm tin

NGUYỄN THÀNH LÊ

*Trong rừng sâu chúng con nghe Di chúc
Lắng cuộc đời trong tiếng gọi thiết tha
Con không khóc để cho Người yên giấc
Giấc ngủ yên bình sau mỗi chuyến đi xa.*

*Khi tình yêu đất nước bao la
Chính là lúc con nhìn lên hình Bác
Vầng trán cao cao phát ra ánh bạc
Lịch sử từ đây mở những con đường.*

*Đôi mắt Bác sáng tình yêu con trẻ
Đôi mắt Bác xanh màu bao thế hệ
Lời Bác ươm cây sâu trái cuộc đời
Tấm lòng Người gửi gắm muôn nơi.*

*Cho thời đại núi sông - đất nước
Cho chúng con hợp dòng thời cuộc
Hạnh phúc lớn chói ngời bao mơ ước
Lại nhớ Người, khi cháo bẹ măng mai!*

Bác dặn con cuộc chiến đấu còn dài
Song nhất định đến ngày thắng lợi
Lời Tổ quốc, lời non sông kêu gọi
Lời dặn dò - sáng chân lý niềm tin!

Đường hành quân. Con gặp suối Lenin
Trí tuệ Bác hợp dòng tư tưởng lớn
Và núi Mác là Trường Sơn sừng sững
Lớp lớp người theo Bác lập chiến công.

Bác Hồ ơi! Bác hãy yên lòng
Trên tiền tuyến đang vọng về chiến thắng
Lửa tiếp lửa của mùa thu cách mạng
Trận đánh này - con đón Bác vô Nam...

Bác đi rồi ngày ấy đã bao năm
Nhưng giọng nói của người còn ấm mãi
Lời Di chúc thấm lòng người để lại
Bản trường ca đánh Mỹ đẹp tuyệt vời.

Quảng Bình, 02/9/1972

Bình minh trong rừng sâu

NGUYỄN THÀNH LÊ

Suốt tháng ở đây không thấy mặt trời
Không thấy giữa đời một mảnh trăng soi
Chỉ có mưa dài liên miên và dữ dội
Chỉ có mây giông về gió nổi
Rừng bàng hoàng xao xác cảnh xơ!
Quần áo phơi suốt tuần không khô
Không còn nắng ta hong bằng lửa đỏ
Lửa ta nhen giữa một vùng đầy gió
Lửa táp cao rồi lửa thấm vào tim.
Anh chiến sĩ mê mãi cái nhìn
Cứ ngỡ bình minh ló ra từ lửa
Dán mắt nhìn bám vào thanh nứa
Lòng bồi hồi cúi ứa bọt trào ra!
Có lửa hồng thêm đẹp những làn da
Thả những trận cười vui cùng giọng nói
Ngày làm việc phơi mình trong mưa gội

Tối lại về bên bếp lửa bạn bầu
Không có trăng ta thắp ngọn đèn dầu
Gọi lửa lòng ta viết thư cho bạn
Ta sẽ viết về con đường ra trận
Những con đường đẹp tựa những lời thơ
Xuyên suốt mùa mưa năm đợi tháng chờ
Con đường mở theo em vào trong đó
Để lại cái màu vôi trên cột số
Em gái mở đường, thanh niên xung phong
Em là hoa - hương thơm của muôn lòng
Hoa của Trường Sơn ngàn đời trẻ mãi
Và con đường cắm sâu lòng thời đại
Những tâm hồn khí phách Việt Nam
Ôi rừng già mây rủ xuống màu lam
Sẽ báo trước những điều ta muốn hỏi
Đêm nay mưa sẽ về dữ dội
Nhưng bình minh vẫn sáng giữa rừng sâu
Lửa nóng vào tim, bốc mạnh trong đầu
Máu vẫn chảy theo chặng đường Tổ quốc
Ôi bếp lửa ngàn đêm ta quen thuộc
Và ánh trăng trong ánh sáng đèn dầu.

Quảng Bình, 22/12/1971

Ngầm Cỏ Đỏ

NGUYỄN THÀNH LÊ

Ai dừng chân qua ngấm Cỏ Đỏ
Đều thấy dáng uy nghi của nó
Con thác ngấm cứ tuôn bọt triển miên
Xây đắp chiến công đêm ngày không mỏi
Những tuần mã trên chặng đường đi tới
Mang bụi đường đất đỏ Trường Sơn
Trở về tắm vội buổi hoàng hôn
Rồi vội vã đi không biết nghỉ!
Yêu biết mấy giữa ngàn ngày đánh Mỹ
Ngấm chung lòng góp sức cùng ta
Từ viên đá ong, đá quây, đá hoa
Mỗi hạt cát trắng tinh dưới lòng nước
Tất cả theo ta hướng về phía trước
Vì miền Nam! Tiên tuyến đội tin
Bao đêm rồi, anh vẫn nhớ như in
Ngấm Cỏ Đỏ em đứng chiều ngược gió?
Áo trắng bà ba, tay cầm cờ đỏ

Xác định tim đường cho xe đi lên
Em đã hi sinh trong tiếng bom rền
Máy bay địch vẫn rít găm loạn xạ
Em nằm đó tóc mai vờn trên má
Áo bà ba giản dị vẫn tươi nguyên
Đôi môi hồng thoáng nét cười duyên
Chỉ có trái tim em đã từng nhịp thở
Cho lòng anh lặng thầm bao nỗi nhớ
Phút ngọt ngào và bao nỗi đắng cay

Thôi em ngủ ngon trên mảnh đất này
Anh lấy đá dưới ngấm đắp xung quanh mộ
Em ơi đừng lo khi mưa dầm, nắng, gió
Đá quây, đá ong sẽ che chở cho em!
Anh muốn đắp lòng mình lên trái tim em
Hoa mua, hoa sim thường ngày em vẫn thích
Em vẫn ngắm nhìn những khi đùa tình nghịch
Màu tím hoa mua, hoa sim tím thủy chung

Có tình em rong ruổi mãi trên đường
Xe băng tới nơi chiến trường đang gọi!
Bao người qua đây đều dừng xe lại hỏi
Đâu rồi, người con gái năm xưa?
Có mái tóc dài đứng dưới nắng mưa
Hiền lành thế, mà sao gan góc lạ?
Rồi ai cũng hiểu về em tất cả
Em là cô gái nông trường!
Em là nữ thanh niên xung phong!
Em đứng đó chỉ đường cho xe chạy!
Rồi bao đêm - qua ngẫm anh vẫn thấy
Dáng người con gái ấy hiện lên
Gặp lại cái nhìn qua nét cười duyên
Theo cánh tay em - anh qua ngẫm Cỏ Đỏ
Ngẫm Cỏ Đỏ hay máu em đã đổ
Giữa Trường Sơn giăng thế trận hợp đồng.

Quảng Bình, 27/12/1971

Binh trạm tiền phương

NGUYỄN THÀNH LÊ

*Binh trạm chúng tôi nằm trong rừng sâu
Cũng trời xanh chất ngất ở trên đầu
Cũng con đường mòn hút theo hướng gió
Một mảnh trăng rừng nghiêng xuống đêm thâu!*

*Buổi sáng ở đây thân thương hôn hậu lạ
Nếp nhà tranh phơi nắng mới long lanh
Sương sớm ngậy thơ đậu trên vòm lá
Chim chóc reo ca: Khúc nhạc lành!*

*Thời gian ở đây là thời gian chiến trường
Người làm việc chẳng tính giờ, tính buổi
Chúng tôi hiểu: Vì miền Nam yêu thương
Muốn cống hiến sức lực mình nhiều nhất!*

Nơi gian khổ là chúng tôi có mặt
Và tinh thần dào dạt sức thanh niên
Là năm tháng xoay vần bao thử thách
Và niềm tin thành sức mạnh vô biên!

Dù nơi này xa bóng dáng công viên
Và những chiều xanh trên đường Hà Nội
Vẫn ấm tin vui từ thủ đô bay tới
Càng nóng lòng giục bước hành quân xa!

Rau xanh ở đây như người đứng lách mặt
Nên vị măng rừng càng thêm quý thêm yêu
Hoa mua nở tím một vùng đất cháy
Chuyện tiểu lâm thêm sôi nổi rừng chiều!

Trường Sơn yêu quý của ta ơi!
Ta về đây làm bạn với người
Đêm nằm nghe pháo rung chớp lửa
Hay lửa lòng ta đang dậy bốn phương trời?

Dốc Cô Tiên

NGUYỄN THÀNH LÊ

Dốc Cô Tiên!

Chẳng đến nỗi ưu phiền

Cái dốc nhỏ

Trăm quả bom giặc bỏ

Cái dốc hiền

Cũng lắm lúc chua ngoa

Đêm ngày đếm chuyến xe qua

Rừng cao su tốt mướt mà tình yêu

Mưa bay trắng xóa màu chiều

Đường vô tuyến lửa nặng nhiều nhớ thương.

Khe Trú - Quảng Bình, 06/12/1971

Nhà rừng

NGUYỄN THÀNH LÊ

*Nhà rừng đơn sơ mà hay
Chọn những cây to thật chắc
Néo cột song ép đòn tay
Mái nghiêng lợp toàn lá cây*

*Binh đoàn hành quân qua đây
Dựng vệt nhà rừng nghỉ tạm
Tiếng cười lung liêng mái lán
Nổi lửa - nấu ăn - dạo đàn.*

*Anh lính vẻ mặt hân hoan
Gọi đây là trạm an dưỡng
Cuộc đời thế mà cũng sướng
Được nằm ngủ dưới màu xanh.*

Lòng bỗng bồn chồn nổi nhớ
Đêm nằm mơ mái tóc xanh
Vuốt ve nửa rừng đang thở
Em ơi! Giấc mộng thơ lành.

Nhà rừng đón khách qua đường
Quen biết trăm nghìn khuôn mặt
Chẳng biết ai sẽ lập công?
Ai là Anh hùng, Dũng sĩ?

Nhà rừng thêm giàu nếp nghĩ
Thêm giàu chất sống Việt Nam
Tâm hồn sáng trong bình dị
Con người dũng cảm kiên gan!

Nhà rừng qua đêm nghỉ vội
Đợi lệnh hành quân đến rồi
Quân đi - ào ào gió thổi
Rừng xanh xào xạc lá rơi.

Quảng Bình, 19/12/1971

Máu lửa

NGUYỄN THÀNH LÊ

*Lửa bốc cao hơn nữa
Lửa cuốn khói lên theo
Nếp tròn đen tàn rữa
Như da thú mốc meo!*

*Một vùng trời đầy lửa
Lấp ló dáng màu xanh
Một vùng đất máu ứa
Những cuộc đời bước nhanh!*

*Thế ta bầy núi lở
Thế ta mài mũi chông
Thây giặc chết thành núi
Máu giặc chảy thành sông!*

*Cả quê hương ta đỏ
Đang vào mùa tiến công
Mồ hôi cùng máu lửa
Trộn lại đắp thành đồng.*

Quảng Bình, 23/12/1971

Tiếng ve kêu

CHU THIÊN SƠN

*Rừng già rộn tiếng ve kêu
Trời quang mây tạnh nắng chiều mênh mang
Nhện giăng mùng chỉ vắt ngang
Nắng xiên tơ trắng, tơ vàng gần xa.*

*Ve kêu nhớ cảnh quê nhà
Nhớ mùa phượng nở rắc hoa bên hè
Tuổi thơ lòng những say mê
Ra đi vẫn đợi ngày về quê hương.*

Nhớ người em gái tôi thương
Đội bom đến lớp, đến trường vẫn tươi
Nhớ sao đôi mắt mẹ cười
Soi trong ánh sáng cuộc đời con đi.

Nhớ mùa chim ngói, chim ri
Bao nhiêu nỗi nhớ lắm khi lạ lòng
Ve kêu gọi gió về rừng
Vàng hoa bướm bướm nở bùng trời cao.

Tiếng ve hay tự tiếng lòng
Trường Sơn đang đợi chiến công theo về
Tiếng ve rừng gọi nhớ quê
Quân đi dậy đất, xe đi chật đường.

Quảng Bình, 20/5/1972

Đường chiến dịch

CHU THIÊN SƠN

Đường chiến dịch
Đường mang nhiều thương tích
Hố bom chất chồng hố bom
Cỏ rạp héo hon
Cây tàn lá úa
Đường chiến dịch hôm nay ta lại mở
Mở giữa lòng dân
Mở giữa cuộc đời
Xuyên ngang xẻ dọc
Trăm ngã trăm nơi
Đi trong tiếng cười
Đạn vèo, bom xối
Đường vắt qua đèo
Đường leo qua núi

Đường quân đi ào ào gió nổi
Hướng về Nam đi xáp mặt quân thù
Mũ tai bèo cứ vươn tới nhấp nhô
Xao xuyến rừng chiều nâng theo nhịp bước
Đường chiến dịch thể ta cứ rằng lược
Tấp nập chiến trường, xe chạy ngược xuôi
Người đi bóng lấp chân người
Nhập nhèm mấy chùm pháo sáng
Tiếng OV-10 vo ve tiếng nặng
Từ trên cao soi nước cái nhìn
Nắng chiều lim dim
Mây nhòa bóng núi
Ánh hoàng hôn như máu bầm đỏ ối
Hận thù nung nấu bao năm
Đường chiến dịch là đường đi tới đích:
Giải phóng MIỀN NAM!

Quảng Bình, 26/7/1972

Chiều xanh thung lũng

CHU THIÊN SƠN

Nắng nhạt dần theo triền núi Trường Sơn
Mây bay la đà dưới lòng thung lũng
Đó là lúc cái màu xanh cuộc sống
Hiện nguyên hình trong màu sáng tinh khôi.

Quả cơm xôi qua nắng lửa chín mỗi
Đơm từng đĩa xếp đầy trên bụi rậm
Hoa trinh nữ mím miệng cười tươi tắn
Áo màu xanh đã vội khép từ lâu.

Nàng hoa mua chẳng ý tứ gì đâu
Cứ thả sức để bướm vàng ve vãn
Cái màu tím là cái màu duyên dáng
Nên tâm hồn cũng dễ dãi tươi non.

Sau mùa khô, mùa mưa đến sớm hơn
Lòng thung lũng nước vẫn thường dư dật
Bởi thung lũng có độ cao ngăn nhất
Trong các độ cao của núi đá rừng dày.

*Các mạch ngầm cũng đổ bộ về đây
Bào mòn đá ra sông dài suối rộng
Đất bờ tơi hạt căng mầm cuộc sống
Cái vỏ già lột xác để làm duyên.*

*Sự dôi dào của thế giới tự nhiên
Là tiếng nói của bầu trời mặt đất
Sự trỗi dậy không thể nào dập tắt
Vào lúc này trong sắc nắng, hoàng hôn.*

*Trâu kéo về đầm mình trong hố bom
Cá sặc bùn nổi lên ăn mặt nước
Con bìm bịp khịt mũi chiều thao thức
Màu áo nâu có dáng để bay xa.*

*Thung lũng màu xanh
Thung lũng đầy hoa
Thung lũng sinh sôi: niềm vui mơ ước
Ôi màu xanh nơi sâu thẳm tim ta!*

Quảng Bình, 28/7/1972

Con đường qua rừng

CHU THIÊN SƠN

*Như một dải khăn đỏ vắt qua rừng
Nối cuộc sống - nối hai đầu chiến dịch
Nơi ghi dấu những chiến công oanh liệt
Con đường mòn 15 A!*

*Một con đường chỉ vừa lối xe qua
Chỗ giao hàng vòng qua thung trở lại
Chỗ tránh nhau tại quãng ngấm đá sỏi
Xe lại đi về phía ấy, đường vào!*

*Hết mùa mưa lại đến mùa gió Lào
Con đường mòn chẳng phút nào yên lặng
Địch xăm đường lảng lơ chụp pháo sáng
Bom phát quang, bom tọa độ thả dày!*

*Đường khép mình trong màu sáng hương cây
Phủ vùi lá ngụy trang che mắt địch
Lệnh thông đường, tất cả cùng xuất kích
Người ào lên khi ngót tiếng bom rơi!*

*Địch phá một thì ta làm mười
Một đường nghẽn nhiều con đường khác mở
Từ những đôi bàn tay chai nắng lửa
Thấm máu ai đỏ giữa rừng chiều.*

*Một con đường hăm hở giữa tình yêu
Thêm gần gũi với tình người tiền tuyến
Xe vẫn đi chở trăm thương ngàn mến
Dải lụa điều ai khéo vắt giữa Trường Sơn.*

Quảng Bình, 10/7/1992

Trường Sơn trong tôi

CHU THIÊN SƠN

*Nhớ lại thời tuổi trẻ
Trên tuyến đường Trường Sơn
Niềm vinh quang bất tử
Ký ức mãi xanh rờn!*

*Bao dung tình đồng đội
Gian khổ mà yêu thương
Đẹp tâm hồn người lính
Vang khúc ca lên đường!*

*Mạch ngầm những khát vọng
Bao nỗi nhớ niềm thương
Để suốt đời mắc nợ
Với Trường Sơn - Trường Sơn.*

Nhớ Trường Sơn

HUỲNH KIM MAI

*Nhớ Trường Sơn, như đảo xa nhớ nước
Tháng Năm về - có con suối đầu nguồn
Nỗi nhớ trôi đi - dịu dàng quay lại
Chạm vào, một tay nắm, một tay buông.*

*Đêm tháng Năm, nỗi nhớ như cầm trên tay
Cảm nhận thấy bằng dáng hình, kích thước
Nhìn những ngôi sao đang dần dần khuất
Chợt nhận ra - nơi này cuối con đường.*

*Trường Sơn ngày ấy, mười sáu năm tròn
Bây giờ những ai còn, ai mất?
Người nằm xuống mãi xanh màu tóc
Người sống trên đời đầu bạc như mây.*

*Sáu mươi năm qua đi, ngọt bùi cay đắng
Người nhớ, kẻ quên nào có sá gì
Còn lại trong ta, tình đồng đội, bạn bè
Vẫn nóng bỏng niềm thương yêu đọng lại.*

*Sáu mươi năm! Đồng đội ơi có phải?
Về gặp nhau càng yêu quý nhau hơn
Để trao lại cho cháu con mãi mãi
Niềm tin yêu những kỷ ức Trường Sơn.*

Một thời như thế!

HUỲNH KIM MAI

*Tôi về Kiến Xương Thái Bình
Để tìm thăm đồng đội
Ở Trường Sơn, bỏ lại thời con gái
Về với đời thường trĩu nặng nguồn cơn.*

*Ngày về quê, bạn tôi vào ở chùa
Cuộc sống đời thường, buông xuôi tất cả
Không màng bổng lộc, không nhận ơn đời
Nghe chuông chùa thánh thót buông rơi.*

*Gặp nhau bạn: Nam mô... A... Di... Đà
Tôi đáp lễ: Thừa sư thấy
Trong tim tôi nổi đau dâng trào, nghèn nghẹn
Hai người, bốn mắt hướng về nhau.*

Ở Trường Sơn,
Chị yêu màu tím phong lan
Chị khoe quê mình có Lý Thần Tông
Đẹp giặc xong người về đây bái tổ.

Có Nguyễn Công Trứ
Để lại cho đời bao tứ thơ
Chị ấp ủ bao ước mơ, vậy mà bây giờ
Tiếng âm thanh đồng cướp đi quyền làm mẹ!

Rừng Trường Sơn có bao cô gái trẻ
Bỏ lại thời con gái cùng chiến tranh
Nỗi đau không thể vá lành
Mong ai hiểu có một thời như thế.

Nhớ mãi các anh

NGUYỄN TẤT THẮNG

Tôi không thể làm sao viết nổi
Những vắn thơ đượm nước mắt rơi
Khi các anh đã hiến trọn đời
Cho Tổ quốc của những người đang sống.

Đây “Muội Sai” những ngày nóng bỏng
Chí căm thù trên đầu súng giương cao
“Pết Khốt” quanh co suối nước dâng trào
Còn nhắc mãi “Lộc - Chi - Ban - Tả”.

Anh ngã xuống bởi những tên thổ phỉ
Một đội quân có xác không hồn
Từ sáng tinh mơ hay buổi hoàng hôn
Chúng bắn tĩa anh, từng chiến sĩ.

Bộ đội Việt Nam giàu chí khí
Tuổi hai mươi vì đại nghĩa hy sinh
Quét sạch chúng đi mang lại hòa bình
Để tình nghĩa Việt Lào muôn đời bền vững.

Mưa rừng

NGUYỄN TẤT THẮNG

*Hành quân trên đất Nam Lào
Thường xuyên gặp cảnh mưa rào gió giông
Có hôm chưa kịp mặc tăng
Mưa đã ập xuống ướt không còn gì
Áo quần lấm lét lấm bê
Nhìn nhau vẫn cứ hả hê cười giòn
Cơm canh vẫn nấu dàng hoàng
Vẫn vui với cảnh trú quân giữa rừng
Bên nhau điều thuốc chia cùng
Nghĩa tình đồng chí ấm nồng đêm mưa.*

Saravan, 1972

Gửi anh tình nguyện Nam Lào

NGUYỄN TẤT THẮNG

*Tôi đến với anh giữa núi rừng nước bạn
Đất nước kiên cường nổi tiếng triệu voi
Nghĩa nặng tình sâu gắn bó tự bao đời
Ta cùng bạn chung lưng giành cuộc sống.*

*Trên đỉnh Trường Sơn bóng anh cao lồng lộng
Từ những cao nguyên vang vọng chiến công
Xưa kẻ vai đánh Pháp, nay đánh Mỹ chung lòng
Cho Hồng Hà - Mê Kông phù sa xuôi êm ả.*

*Ơi tình nghĩa Việt - Lào mệnh mông như biển cả
Thắm đỏ cánh hồng, đẹp đẽ chăm pa
“Việt - Lào hai nước chúng ta
Tình sâu hơn nước Hồng Hà - Cửu Long”.*

*Ghi lời Bác thù chung quyết đánh
Súng hiên ngang giương lê dũng mãnh
Anh diệt thù trận tuyến lửa miền Tây
Trải bao nhiêu năm tháng đạn dầy!*

Mỗi mùa qua là một mùa chiến thắng
Mỗi bước anh đi trời xuân trải nắng
Mỗi bước anh đi dinh lũy địch đổ nhào
Từ Lào Ngam xốc tới Nường Cầu!

Fha Teng - Saravan - A Ta Pư giải phóng
Cờ tung bay giữa Keng Nhao - Mường Khổng
Oí, Nậm Tống - Nậm Lục - Bản Nhích - I Tu
Lửa cao nguyên thiêu sạch bớt đồn thù.

Lòng sắt son kết thành hoa dũng sĩ
Sức Thạch Sanh đập nát đầu Mỹ ngụy
Thế tiến công như bão cuốn triều đông
Anh bước đi trong đội ngũ điệp trùng.

*Tô thăm mãi những bông hoa hữu nghị
Giặc còn bước chân anh chẳng nghỉ
Cùng nhân dân chiến đấu đêm ngày
Chung niềm vui chia sẻ nỗi đắng cay.*

*Củng cố phong trào dựng xây cơ sở
Nhen lửa ấm từng nhà tranh bản nhỏ
Cho nhà chùa tập nập những ngày “Bun”
Cho nhà trường trạm xá được mọc lên.*

*Đường ta mở nối mọi miền đất nước
Hai nước Việt - Lào thành pháo đài sắt thép
Đêm trăng “khèn” chung điệu hát Lăm Tơi
Cho Việt - Lào mãi mãi sống yên vui...*

Saravan - Nam Lào, 1973

Đêm tập kích

NGUYỄN TẤT THẮNG

*Đêm Ka Xao chìm trong giấc ngủ
Bỗng gấm lên tiếng nổ vang trời
Chỉ huy quân địch điên người
Súng ta đồng loạt khắp nơi nổ giòn.*

*Giữa lúc binh lính còn ngái ngủ
Nhanh chóng ta làm chủ chiến trường
Đánh cho bọn địch kinh hoàng
Kêu la, gào thét không còn đường lui.*

*Lệnh truy kích, chặn quân tiếp viện
Pháo ta gấm quyết chặn đường lui
Địch không còn chỗ mà chui
Đứa sắp, đứa ngựa, đứa vùi dưới mương.*

*Sáu mươi tên không còn mạng sống
Xác ngổn ngang chất đống chiến hào
Đường qua mảnh đất Ka Xao
Từ đây giải phóng đồng bào mừng vui.*

Khi chiến dịch vẫn mở

ĐOÀN VIỆT CƯỜNG

*Không thể nói là mùa mưa đến rồi
Khi cái nắng vẫn rền trời cao điểm
Ngọn gió rừng quật nát cành tươi
Đất trần trụi, một màu đỏ ối!*

*Những binh đoàn vẫn đi vào rất vội
Vòng lá nguy trang xanh ngút ngàn
Tiếng cười vui thay lời chào hỏi
- Nhớ gặp mình ở cao điểm Tà Cơn!*

*Dù ở đâu trên đất nước, Trường Sơn
Mỗi sự kiện đều chứng minh rất rõ
- Xác lĩnh Mỹ ngổn ngang như cây đổ!
- Lính nguy bơ phờ như chó cụt đuôi!*

*Không thể nói là mùa mưa đến rồi
Hoặc cứ coi là mùa mưa đã đến
Nhưng phía trong nơi chớp lửa chân trời
Cuộc chiến đấu vẫn không ngừng tiếp diễn.*

Trường Sơn, 28/8/1972

Đường dây không đứt

ĐOÀN VIỆT CƯỜNG

Trong tiếng bom rền, Lễ vội lao đi
Như mỗi lần Lễ về cười hơn nói
Lễ có hàm răng trắng như hoa sói
Lễ hiền lành như con gái dễ thương!

Địch thả bom không chế tuyến đường
Nơi đáng Lễ vẫn đi về quên buổi
Đường dây thông là niềm tin vẫy gọi
Từng mối dây buộc chặt nghĩa cuộc đời!

Có sao không khi nằm đấy Lễ ơi!
Quên cả tương lai, quên cuộc đời
Huyết quân anh rùng rùng lửa cháy
Lễ tỉnh rồi, tay vẫn nắm đầu dây!

Hai đầu dây, liền hai nắm tay
Lời Tổ quốc lưu thông qua mạch máu
Đường dây không đứt được đâu
Lòng người trong lửa đạn nhận ra nhau!

Quảng Bình, 21/1/1972

Những chuyến xe đi

ĐOÀN VIỆT CƯỜNG

*Bao âm thanh xé toạc rừng già
Rầm rập ra đi những binh đoàn vận tải
Hơi thở thanh xuân dồn lên vòng lái
Xe đi nhằm thẳng phía tiền phương!*

*Đêm tối đen không nhìn rõ mặt đường
Hàng cột số căn độ đường phát sáng
Xe nối xe, nối tầm nhìn quyết thắng
Chuyến hàng này ta chia đều chiến công!*

*Có những đêm cơn sốt tới dọc đường
Xe dừng vội, ngắt ngay trên buồng lái
Lúc tỉnh dậy khi chiều tà gác núi
Mồ hôi ra cơn sốt cũng dần lui!*

*Xe lại nhằm phía trước tuyến đường vui
Nào thả sức vượt cung, tăng chuyển
Bom vẫn nổ phía trước là trọng điểm
Xe ta - Cửa kính vỡ rồi!*

*Lại vượt ngầm, vượt dốc nữa xe ơi!
Qua bãi cháy, đất khô cằn cây cỏ
Xe lên đỉnh đèo sương cuốn gió
Nhòm qua cửa kính trắng cười!*

Trường Sơn, 25/1/1972

Bài thơ viết ở cửa hang

ĐOÀN VIỆT CƯỜNG

*Nơi cửa hang trời xanh hơn mọi chỗ
Nắng nhiều hơn và gió cũng nhiều hơn
Đầy tiếng chim tha rác về làm tổ
Tiếng ve ngân như giọng thác đổ dồn!*

*Hoa phong lan trên vách đá tựa mình
Tha thân mấy cô bướm vàng, bướm trắng
Lá vẫn xanh cái màu ra trận
Ôi màu xanh thành kỷ niệm đời ta*

*Nơi cửa hang ghìm tiếng nổ lọt qua
Những cánh võng nằm vắt ngang vắt dọc
Thương nhớ gì ơi màu xanh mái tóc
Chúng tôi cười hang tỏa sáng niềm vui!*

Sống ở đây vừa vặn bốn năm rồi!
Chúng tôi làm quen với từng hốc đá
Từng ngấn rêu xanh tạc hình kỳ lạ
Bức bình phong cổ tích để mai sau.

Trong hang sâu những kiện hàng rất cao
Nơi chất chứa hồn căm và thuốc nổ
Nơi tình yêu ngấm dầu từng thớ đá
Nơi tụ niềm đa cảm tháng ngày mơ.

Nơi cửa hang giản dị thế mà thơ
Nơi cuộc sống chân thành bao tiếng gọi
Nghe tiếng máy tiếng xe reo hồ hởi
Tay cửa hang dang rộng đón khách vào.

Thác Cóc

ĐOÀN VIỆT CƯỜNG

*Thác Cóc trông mà sồn gai ốc
Còn hướng hồ nhắm mắt vượt qua
Dòng nước cứ réo sôi òng ọc
Thách thức kẻ nào có gan to!*

*Thác cóc kể bên vút giọng hò
Tiếng cười đập đá giữa mùa khô
Ra người em gái quê mình ấy
Ngắm không đủ đá các em lo!*

*Trường Sơn trôi theo mùa nước lũ
Thác Cóc nuốt phăng mấy mạng người
Người ta bảo thác này có dớp
Ma về đòi nợ kiếp buông trôi!*

Mùa mưa mùa chiến dịch phản công
Nước ngập lụt bánh xe vẫn chạy
Xe nhảy chồm chồm như cóc nhảy
Qua ngầm xé nước chạy băng băng!

Có xe chết máy ở giữa ngầm
Chậm trễ phút nào gay phút ấy
Xe tời kích kích kéo giây rất căng
Như sợi dây đàn căng tháng năm!

Xe vượt qua ngầm xe lướt tới
Đây gạo, đường, muối chiến trường mong
Cuộc hành quân đêm ngày không nghỉ
Đội ngũ dài theo những tuyến đường.

Hỡi ai đứng đó sáng trời đông
Phải người em gái quê mình không?
Em sống với trái tim nồng cháy
Giữa ngầm thác Cóc ngàn tấn bom.

Quảng Bình, 20/6/1973

Âm thanh Trường Sơn

VÔ HƯỜNG

*Gió đung đưa cánh võng
Cây cọ lá rì rào
Mưa mái tảng ào ào
Tiếng con chồn đang nậy
Sóc rung cành đua nhảy
Tiếng gà gáy sang canh
Nhím khua lông dạo nhạc
Tiếng gấm gừ của cộp
Tiếng ong bay vù vù
Tiếng gấu đi tìm mật
Tiếng bầy nai gõ sừng
Tiếng con mang đang toác
Máy bay Mỹ oanh tạc
Lặng im cả khu rừng
Tiếng bom nổ diên khùng
Như sấm rền chớp giạt
Lũ thú rừng tan tác
Chim rừng bay khắp nơi
Pháo săn lũ giặc trời
Thuyền vẫn xuôi sông Bạc
Xe vào Xê Tằng Cát
Trong âm thanh của rừng.*

Vĩnh biệt Tỷ

VÔ HƯỚNG

*Tỷ ơi! Em mất thật sao?
Trái tim ngừng đập, máu đào ngừng rơi
Tự hào pháo thủ một thời
Diệt máy bay giữ đất trời Trường Sơn.*

*Nam Lào Mỹ nguy leo thang
Chất độc hủy diệt, bom san cung đường
Quyết tâm, anh dũng, can trường
Trường Sơn Lào - Việt máu xương đã nhiều.*

Sông Bạc biết mấy thương yêu
Nơi em nằm xuống một chiều đạn bom
Tà Rế pháo nổ giòn hơn
Đồn Trà Văn cháy rập rờn trời mây.

Quân ta xiết chặt vòng vây
Lữ đoàn trưởng Thọ giơ tay xin hàng
Chiến xa ta diệt hàng ngàn
Xác lính nguy chết tràn lan khắp rừng.

Em không đi hết cung đường
Em không trở lại quê hương sum vầy
Các anh mang nỗi đau này
Vào từng chiến dịch, đến ngày thành công.

Nhớ bạn Lào

VÔ HƯỚNG

*Hôm nay xao động tâm hồn
Nhớ Xê Kông với Xê Pôn nước Lào
Nậm Xê Tăng Cát ngọt ngào
Dòng Xê Khúc hòa vào Xê Băng Hiêng.*

*Nhớ rừng le vọng tiếng chim
Vẹt kêu, vượn hú, thác reo gọi về
Nhớ ngấm Tha Nú - Tà Lê
Ngấm Xê Ca Máng, nhớ về Xiêng Phan.*

*Pắc Xông, Bắc Xế, Pô Lô Ven
Sả Thông, Long Chẹn, Pô Phiên, Phi Hà
Nhớ Kim Bun, nhớ Chăm Pa
Nhớ Lăm Vông, nhớ tình ca Việt - Lào.*

*Nhớ Fó Me vượt núi cao
Soi Nưa, Tà Hán Việt - Lào samaki
Trường Sơn ngàn dặm ta đi
Cùng vì độc lập cùng vì tự do.*

Trường Sơn một thời khói lửa

LÊ THỊ XANH^(*)

*Mười sáu tuổi xung phong đi đánh Mỹ
Tạm biệt cha già, mẹ yếu, em thơ
Tạm biệt lũy tre, giếng nước, bờ đê
Sông Ngàn Phố đông đầy bao kỷ niệm.*

*Vào Trường Sơn làm thanh niên xung phong
Mở đường cho xe các anh ra trận
Là con gái, nơi đây khó khăn nhiều lắm
Chẳng khó khăn nào ngăn nổi bước chân ta.*

*Miệng em cười, những câu hát vang xa
Đường cứu nước bao niềm tin hy vọng
Lời mẹ dặn - phải giữ gìn truyền thống
Dù mai đây mỗi đứa một phương trời.*

(*) Thanh niên xung phong Hà Tĩnh.

*Kỷ niệm sáu mươi năm Trường Sơn
So với tiền nhân, đóng góp mình nhỏ bé
Ta vẫn mãi tự hào về những chiến công
Được mở đường thống nhất non sông.*

*Đất nước hòa bình tôi trở về với mẹ
Còn bạn tôi mãi mãi không về
Nhìn mẹ thẫn thờ bên bậu cửa tái tê...
Rừng Trường Sơn che bóng mát - hát em nghe.*

Trọng điểm C50

Đường 12

NGUYỄN HỮU HIỂN

*Những trận bom nối tiếp trận bom
Đường Trường Sơn nóng như chảo lửa
Hố bom đạn mịt mù khói lửa
Chất độc da cam cháy bỏng da người.*

*Những con người tuổi mười tám đôi mươi
Từ khắp mọi miền đất nước
Người ở miền xuôi người quê miền ngược
Sát cánh bên nhau kiến tạo con đường.*

*Những con đường kết nối yêu thương
Những con đường làm nên chiến thắng
Giữa hai trận bom phút giây trầm lặng
Thương bạn mình anh dũng hy sinh.*

*Chiến tranh đi qua đất nước hòa bình
Vui chiến thắng nhiều người vắng mặt
Những đồng đội hòa mình vào đất
Trong đạn bom sống chết với cung đường.*

Em về quê chưa

NGUYỄN HỮU HIỂN

Hòe ơi về lại quê chưa?
Em đi ngày ấy tuổi vừa hai mươi
Vào mùa nhãn chín em ơi
Mang theo quả ngọt mọi người cùng ăn.

Nhãn nhà tưới nước sông Lam
Nghe câu ví dặm tháng năm ngọt dần
Mỗi mùa nhãn chín trước sân
Mẹ chọn quả ngọt dành phần cho em.

Run run chân yếu tay mềm
Nâng chùm quả ngọt đặt lên bàn thờ
Ngắm hình con gái ngây thơ
Nhớ con người mẹ mắt mờ, lệ rưng

Hòe ơi còn ở trong rừng?
Hay em nằm ở cung đường xa xôi
Hay em về lại quê rồi
Người thân đồng đội bao người chờ mong!

Thương cô thanh niên xung phong
Trận bom ngày ấy em không trở về.

Trường Sơn ngày ấy

NGUYỄN HỮU HIỂN

*Ngày ấy không vào Trường Sơn
Làm sao hiểu hết nỗi buồn niềm vui
Đau lòng con trẻ mồ côi
Và những người vợ một đời dở dang.*

*Tôi đi xa xóm xa làng
Ba lô con cóc họ hàng nhìn theo
Quê hương nắng sớm mưa chiều
Mẹ cha trong mái lá nghèo buồn tênh.*

*Tôi đi bom đạn quanh mình
Nước nhà còn giặc tôi hành quân đi
Trường Sơn gian khổ sá gì
Làm trai giữ lấy lời thề, nguồn vui.*

Những cánh đại bàng trên dãy Trường Sơn

HOÀNG MẠO

*Chào các anh - những người lính lái xe
Xẻ dọc Trường Sơn những năm đánh Mỹ
Ôm tay lái không một ngày ngơi nghỉ
Mắt hướng theo nơi mặt trận gọi mình.*

*Kể làm sao những mất mát hy sinh
Khi cuộc chiến kéo ngàn ngày khốc liệt
Những dốc núi cao, ngầm sâu nước xiết
Hứng chịu đạn bom chặn lối bí đường.*

*Biết bao đêm đèn dù thả sáng trưng
Để bọn chó săn vạch rừng tìm lối
Phát hiện dấu xe là ào ào bom dội
Máu đã rơi trên khắp các nẻo đường.*

*Napal, bom bi, nổ chậm, từ trường...
Bao cái chết luôn rập rình sẵn đợi
Đã lên xe là thẳng đường, đi tới
Mặc bom rung, kính vỡ mất rồi.*

*Những tháng gió Lào nóng bỏng như sôi
Tạt vào ca bin làn hơi bỏng rát
Vượt trọng điểm lại ngân vang tiếng hát
Động viên em - những cô gái mở đường.*

*Mùa mưa Trường Sơn gian khó nhiều hơn
Rừng nhiệt đới sáu tháng liền mưa dội
Con ngấm hôm qua, nay ào ào lũ xối
Vẫn vượt ngấm sâu tiếp nối cung đường!*

*Nhớ làm sao bao chuyến chở quân, lương
Vũ khí, thuốc men... hậu phương gửi tới
Có chuyến xe mang nhớ thương với vợ
Nghìn cánh thư của người vợ xa chồng.*

*Vòng quay về chở nặng những chiến công
Chở cả tình yêu của người chiến sĩ
Người lính lái xe kiên trung bền bỉ
Nối hậu phương cùng tiến tuyến anh hùng.*

*Chào các anh - những người lính kiên trung
Bao máu xương suốt con đường huyền thoại
Người lính lái xe - bài ca vang mãi
Những cánh đại bàng trên dãy Trường Sơn.*

Thành phố Hồ Chí Minh, 11/7/2017

Tình em anh mãi còn mang

HOÀNG MẠO

Mấy O thanh niên xung phong
Trên những cung đường Trường Sơn
“Bên nắng đốt, bên mưa quây”
Vẫn hồn nhiên giữa rừng cây đại ngàn.

Nhiều năm bom đạn gian nan
Tóc lúa thưa... rụng, da vàng bủng xanh
Nhiều năm sốt rét hoành hành
Vẫn vui với khúc quân hành say sưa.

Trải bao mùa nắng mùa mưa
Rau rừng, măng núi ngâm chua trường kỳ
Gặp em trên chặng đường đi
Vào mùa chiến dịch bước đi rộn ràng.

Tình em, anh mãi còn mang
Để thêm sức mạnh hành trang bước đường
Người đồng đội nữ thân thương
Bây chừ em ở nơi phương trời nào?

Bỗng nhiên nổi nhớ chên chao
Gặp hình ảnh cũ năm nào Trường Sơn.

Hoa bằng lăng tháng Tư

TRẦN NGỌC PHƯỢNG

*Nắng nhảy nhót trên con đường đất đỏ
Rừng cao su loang lổ những hố bom
Tháng Tư ấy đơn vị vào thành phố
Bạn nằm đây hoa nở tím bằng lăng.*

*Ngày thống nhất vỡ òa trong hạnh phúc
Trên khắp phố phường đỏ rợp cờ sao
Người ôm người, khóc cười trong nước mắt
Nén trong lòng những vết cắt thương đau.*

Mỗi tháng Tư về trào bao cảm xúc
Ta điểm danh xem ai còn, ai mất
Đã quen rồi nắng cuối mùa cháy rực
Vẫn khát khao cơn mưa mát đầu mùa.

Hoa loa kèn gọi hồn ai thức dậy
Phượng xốn xang thắp lửa gọi hè về
Bốn mươi năm rồi vẫn nhiều gian khó
Giặc “trong”, ngoài đất nước chưa yên.

Gặp mặt nhau đây, buồn buồn, tủi tủi
Điều những lính già khao khát chờ mong
Ngày chiến thắng xóa bất công nghèo đói
Nơi bạn nằm, hoa nở tím thủy chung.

Mục lục

Lời nói đầu		5
Hoàng Anh Vũ	Nghĩa tình ba nước Đông Dương	9
	Vẫn nằm nôi mẹ	11
	Giao thừa trên Ngã ba Biên giới	13
	Đón xuân bên dòng Pô Cô	14
	Khóc anh Lữ	15
	Đường và xe	18
Hoàng Ngọc Giao	Nhớ Trường Sơn	19
	Mở cung đường mới	20
Lê Hoàng	Sáu mươi năm còn mãi tự hào	21
	Tham gia mở đường Tây Trường Sơn	22
	Mở đường thẳng lợi	25
Đinh Công Ty	Niềm vui “lính xế” Trường Sơn	27
	Tôi lái xe ba cầu!	29

Đức Dụ	Trên Trường Sơn đón nghe thơ Bác Hồ	30
	Đường vào	31
	Trường Sơn in dấu chân anh	33
	Mãi là chứng nhân trên bến phà Tha Mé	35
	Lính đường sông - Trường Sơn	37
	Lan tím Trường Sơn	38
	Thành ơi!	40
	Tia nắng cuối đường hầm	42
	Dòng sông trên non	44
Hữu Minh Cường	Người lính canh trời	46
	Xe đi	48
	Thư giãn	49
	Đợi thư	50
Võ Kim Cương	Chẳng có thể nào?	51
Nguyễn Văn Canh	Lính mới ra trận	55
	Tết ở Trường Sơn	56
	Nhớ mãi không quên	57
	Một thời để nhớ	60
	Chuyện đời tự họa	63

	Đường Trường Sơn tôi qua	65
	Thức với mưa rừng	67
Phạm Lệ Bình	Về lại Tây Nguyên	68
	Nơi các anh nằm	69
	Yêu biển từ rừng	70
	Trường Sơn mùa chiến dịch	71
	Nhà em	73
	Qua cửa khẩu	75
Phạm Cao Phong	Cổ giang	76
	Trường Sơn thương nhớ đường về	78
	Ký ức Trường Sơn huyền thoại	80
	Nhớ thương Tư lệnh Trường Sơn	82
	Người giữ kho Trường Sơn	84
Trần Tử Mẫu	Chia tay bên Trường Sơn	86
	Thường ơi!	88
	Con đường của Bác	90
Nguyễn Đình Bật	Huyền thoại một con đường	92
Phạm Duy Linh	Nhật ký Trường Sơn	94

	Đĩa! Đĩa!	105
Hải Hà	Ru hồn cỏ	106
	Cuộc đời vẫn vui	107
	Bài thơ viết dở	109
Nguyễn Thị Kim Nhung	Thua người đắm đang	111
	Biển nhớ thương người	112
	Thư em đến	113
Mã Thiện Đồng	Căn hầm ở Trường Sơn	115
	Tuổi trẻ và mùa xuân	116
	Ngày em đến	117
Huy Lập	Vào xuân	118
	Tổ quốc mãi ghi công anh	119
	Mùa xuân trên đất Lào	121
	Đón tăng vào chiến dịch	124
Nguyễn Hải Thanh	Bữa cơm không đèn	125
	Lặng lẽ	126
	Thăm bạn làng Canh	128
	Xứng với cha ông	130

Đào Thị Dương	Kém chi anh	131
	Vẫn là những chiến binh	133
	Hôn gió	135
Vũ Đình Lấn	Khúc ca người lính	136
	Nhớ về đồng đội	138
	Ông là Võ Nguyên Giáp	140
	Tặng hình	141
	Nhớ tuổi Tà Ngâu	142
	Hát với Trường Sơn	143
	Chút hương quê	145
Tạ Thị Ngọc Hiền	Trăng Trường Sơn	146
	Nụ Trường Sơn	147
	Phiến đá không tên	148
	Đợi chờ	149
	Trường Sơn có anh	151

	Di chúc Bác Hồ là chân lý niềm tin	153
	Bình minh trong rừng sâu	155
	Ngắm Cỏ Đỏ	157
Nguyễn Thành Lê	Bình trạm tiền phương	160
	Dốc Cô Tiên	162
	Nhà rừng	163
	Máu lửa	165
	Tiếng ve kêu	166
	Đường chiến dịch	168
Chu Thiên Sơn	Chiều xanh thung lũng	170
	Con đường qua rừng	172
	Trường Sơn trong tôi	174
	Nhớ Trường Sơn	175
Huỳnh Kim Mai	Một thời như thế!	177
	Nhớ mãi các anh	179
	Mưa rừng	180
Nguyễn Tất Thắng	Gửi anh tình nguyện Nam Lào	181
	Đêm tập kích	184

	Khi chiến dịch vẫn mở	185
	Đường dây không đứt	186
Đoàn Việt Cường	Những chuyến xe đi	187
	Bài thơ viết ở cửa hang	189
	Thác Cóc	191
	Âm thanh Trường Sơn	193
Võ Hương	Vĩnh biệt Tỷ	194
	Nhớ bạn Lào	196
Lê Thị Xanh	Trường Sơn một thời khói lửa	197
	Trọng điểm C50 Đường 12	199
Nguyễn Hữu Hiền	Em về quê chưa	200
	Trường Sơn ngày ấy	201
Hoàng Mạo	Những cánh đại bàng trên dãy Trường Sơn	202
	Tình em anh mãi còn mang	205
Trần Ngọc Phượng	Hoa bằng lăng tháng Tư	206

Sê Kông nơi gặp mặt
Của những tuyến Trường Sơn
Hàng vào từ miền Bắc
Hàng về từ miền Đông.

Nơi dòng nước Sê Kông
Việt - Miên - Lào hữu nghị
Là con đường đánh Mỹ
Sáng chân lý nghĩa tình.

Đêm mặt sông Sê Kông
Trăm con thuyền xuôi ngược
Thuyền đi hàng chiến lược
Thuyền về chở chiến công.

Dù nước ngược, xuôi dòng
Mặc bom thù ngăn chặn
Vững niềm tin chiến thắng
Lính đường sông - Trường Sơn.

Lính đường sông - Trường Sơn
ĐỨC DỤ

Ngày gặp mặt chiến tranh đã lùi xa
Sáu mươi năm nghĩa tình sâu lắng
Đồng đội có nhau vượt qua mưa nắng
Bom đạn quên mình tình nghĩa trước sau.

Tấm áo năm xưa giờ đã phai màu
Mái đầu xanh ngày nào giờ đã bạc
Chỉ tấm lòng chẳng có gì đổi khác
Vẫn vẹn toàn chung thủy với Trường Sơn.

(Tập thể anh em Trường Sơn)

Âm vang
Trường Sơn tập 2

ISBN: 978-604-483-554-2

9 786044 835549

Giá: 23.000đ

www.sachweb.vn